

N

naš čas

LJUDJE V KRAJEVNI SKUPNOSTI — Naši zapisi o krajevnih skupnostih so dobro brani. Zato bomo z njimi še nadaljevali. Zelimo pa več pobud od vas cenjeni bralci. Sporočite, katero krajevno skupnost naj obiščemo in koga predstavimo. Opozorjajte pa na težave, ki jih imate v vaši krajevni skupnosti. — Danes pa vam na 3. strani predstavljamo krajevno skupnost Pesje.

16. november 1973 • Leto IX., št. 33 (203) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuban Naraks

ZAKLJUČILI PODPISOVANJE SAMOUPRAVNEGA SPORAZUMA

Konec oktobra ter v začetku novembra so v združenem podjetju Gorenje Velenje podpisali samoupravne sporazume o poslovnem sodelovanju in združevanju proizvodnje in blagovnega prometa s trgovskimi predstavniki iz vse države.

S temi samoupravnimi sporazumi želijo čim bolj zadovoljiti koristi potrošnika, delavca in družbene skupnosti, jim nuditi večji izbor in boljšo kakovost izdelkov in v trgovini zagotoviti doseganje boljših uspehov združenega dela. Družbeni skupnosti pa naj bi ti samoupravni sporazumi, ki so v bistvu uresničevanje 22. ustavnega dopolnila, zagotovili večanje skupnih uspehov družbenega dela.

Po tem sporazumu bo poslovanje in poslovno sodelovanje med združenim podjetjem Gorenje in trgovinami temeljilo na načelih združenega dela in samoupravljanja, enakopravnosti delavcev v proizvodnji in trgovini pri uveljavljanju medsebojnih odnosov, medsebojnega vplivanja na poslovno in razvojno politiko, skupnega prevzemanja tveganja, skupne odgovornosti za razširitev materialne osnove in storilnosti v proizvodnji in trgovini ter na načelu skupne delitve dohodka.

Prav tako so se proizvajalec in trgovina odločila, da bosta ustanovila posvetovalni telesi — odbor za politiko marketinga in odbora za gospodarjenje ter finance. Odbora bosta skrbela za usklajevanje ciljev in koristi proizvajalca ter trgovine s tem, da bosta predlagala smernice tekoče in dolgoročne poslovne politike, program skupnega razvoja proizvodnih in trgovskih zmogljivosti ter skrbela za čim popolnejšo založenost tržišča in zadovoljevanje potreb potrošnika, predlagala pa bosta tudi ukrepe za rast skupne storilnosti dela.

Združeno podjetje Gorenje Velenje je najprej podpisalo samoupravni sporazum o poslovnem sodelovanju ter združevanju proizvodnje in blagovnega prometa s trinajstimi trgo-

vinskimi podjetji iz Slovenije (o tem smo že pisali). Iz Srbije so podpisale sporazum Robna kuća Beograd, Elektrometal Beograd, Elektrotehna, Radioelektrona, Novi dom Beograd ter Gvozdjar Kraljevo.

Iz Hrvatske: Trgocentar Virovitica, Tehnomerkur Karlovac, Razvitak Metković, Radioelektrona Zagreb, OTP Brodokomerc Rijeka, Napredak Imotski, NAMA Zagreb, Istra Pula, Ferimport Zagreb, Elektrotehna Zagreb, Elektromaterial Rijeka, Dalmacija Split in Brodomerkur Split.

Iz Makedonije: Tehnometal Makedonija — Skopje, Interpromet Skopje, Merkur Prizren, Merkur import Skopje, Lirija Prizren in Beko Skopje.

Iz Vojvodine: Tehnogvozdjar Novi Sad, Oteks Novi Sad, Meteor Subotica.

Iz Bosne in Hercegovine: Metal Banja Luka, Potkoczarje Bosanska Gradiška, Progres Zenica, Hit Mostar, Tivat Tivat, Elektrotehna Sarajevo, Resnik Bugojno, Velepromet Visoko, Ferelektro Sarajevo, Metal-Imapex Tuzla in Industrijakomerc Titograd. Sporazum je podpisalo tudi trgovinsko podjetje Grmija iz Prištine.

Generalni direktor združenega podjetja Gorenje, Ivan Atelšek je podpisal samoupravne sporazume skupaj z pooblaščenimi predstavniki trgovskih podjetij

Posvet davčnih inšpektorjev

V Velenju je bilo 7. novembra posvetovanje davčnih inšpektorjev z območja celjske regije ter zasavske občine. Na tem razširjenem posvetu, ki postaja redna praksa pri delu inšpektorjev na območju Slovenije, izmenjujejo strokovne izkušnje posameznih inšpektorskih služb, usklajujejo medsebojno delo ter razrešujejo morebitne neenotnosti pri izvajanju posameznih predpisov. Poleg tega se na takšnih srečanjih davčni inšpektorji dogovarjajo o nadaljnjih

akcijah, s katerimi naj bi izboljšali učinkovitost svojega dela ter — na drugi strani, ugotovili morebitne nepravilnosti s strani davčnih zavezancev.

Na posvetovanju, ki ga je tokrat pripravila davčna inšpekcija velenjske občine, so poleg splošne problematike s področja davčne inšpekcije, podobno obravnavali še izvajanje predpisov o prometnem davku, ki se po novem zakonu plačuje glede na kraj opravljene storitve ter izvaja-

nje predpisa o prometnem davku od proizvodnje vina in žganja zasebnih proizvajalcev.

Na posvetu so sklenili, da bodo v prihodnje obveščali vse davčne zavezance o morebitnih spremembah predpisov. Gospodarsko zbornico SR Slovenije bodo zaprosili, naj objavi seznam stopenj občinskega prometnega davka in številke žiro računov po občinah glede na to, da se po novem predpisu plačuje prometni davek po kra-

ju opravljene storitve. Velenjska in žalska občina pa bosta izvedli anketo med tistimi občani, ki so končali gradnjo hiše v letih 1971 in 1972. S to anketo naj bi ugotovili tako imenovane šušmarje in obrtnike, ki za svoje delo niso plačali prometnega davka. Le-teh je v velenjski občini zelo veliko, v korak z njimi pa hodijo tudi prekupčevalci z lesom. Samo v zadnjem mesecu so v dveh akcijah ulovili 10 prekupčevalcev z lesom.

ELEKTRARNA NORMALNO OBRATUJE

V Soštanju smo izvedeli, da proizvodne enote v termoelektrarni normalno obratujejo. Po prejšnjih nenehnih okvarah na 275-megavatnem agregatu, je ta za krajši čas obstal le dvakrat. V noči od 31. oktobra na 1. november je bil izpad zaradi okvare na dogorevalni rešetki, 6. novem-

bra pa zavoljo nevihte.

Tudi proizvodni enoti 2 in 3 sta v pogonu. Agregata zmogljivosti 75 in 30 megavatov obratujeta brez motenj. Zaradi ugodnih energetskih razmer pa ju vključijo kadar je potrebno. Do čim pa proizvodna enota 1 od 3. novembra ne obratuje, ker je v remontu.

V ŠOŠTANJU GRADIJO KULTURNI DOM

Štiri leta so Soštanjčani čakali na začetek gradnje novega kulturnega doma, ki so jo morali zaradi raznih okoliščin nenehno odlagati. Pred dnevi pa so med Kajuhovim domom in reko Pako zakoličili prostor in začeli prva zemeljska dela. Končno se je nekaj premaknilo.

Predsednik gradbenega odbora Matjaž Natek je povedal, da so začeli zato tako pozno s pripravljalnimi deli, ker prej niso imeli načrtov, čeprav bi jih moral velenjski projektivni biro izdelati že do 30. junija letos. Vseh potrebnih dokumentov menda nimajo še danes.

Graditev nadomestnega doma za obstoječi dom kulture, ki se ruši, je prevzelo gradbeno podjetje Gradis iz Celja, ki se je ob Ve-

gradu in Ingradu izkazalo kot najcenejši ponudnik.

Gradbena in obrtniška dela novega doma bodo stala 4,22 milijonov dinarjev, v njem pa bo dvorana s 300 sedeži za razne prireditve, spominski sobi za Kajuhovo in Napotnikovo zbirko, prostori za kulturna društva in stanovanje za hišnika ter druge pritikaline.

Kulturni dom bo predvidoma zgrajen do 15. septembra prihodnje leto. Slovensna otvoritev doma, ki bo velikega pomena za nadaljnji razvoj kulturnega življenja, bo ob občinskem prazniku naslednje leto.

Investitor kulturnega doma je Krajevna skupnost Soštanje, dom pa je projektil arhitekt inž. Andrej Smid.

NOV MLADINSKI AKTIV

V velenjski podružnici Ljubljanske banke so pred kratkim ustanovili mladinski aktiv. Na ustanovni konferenci so sprejeli zelo obširen delovni program, ki med drugim zajema dejavnosti z družbenopolitičnega, kulturnega in športnega področja, Zanimarjali pa ne bodo tudi strokovnega izobraževanja mladih. Za predsednico aktiva so izvolili Franjo Tasič.

Zadnje dni po svetu

PRISRCEN SPREJEM PREDSEDNIKA TITA V SOVJETSKI ZVEZI: Predsednik republike Josip Broz Tito je z ženo Jovanko v ponedeljek prispel na štiridnevni prijateljski obisk v Sovjetsko zvezo. Z generalnim sekretarjem sovjetske komunistične partije Leonidom Brežnjevom se je pogovarjal o aktualnem mednarodnem položaju in sodobnih gibanjih v svetu, dvostranskih odnosih med Jugoslavijo in Sovjetsko zvezo ter možnostih za njihovo nadaljnjo poglobitev. S predsednikom Titom so obiskali Sovjetsko zvezo tudi sekretar izvršnega biroja predsedstva ZKJ Stane Dolanc, podpredsednik zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za zunanje zadeve Miloš Mimić in predsednik centralnega komiteja CK ZK Srbije Tihomir Vaškalić.

SPORAZUM MED EGIPTOM IN IZRAELEM: Vojaški predstavniki Egipta in Izraela so v nedeljo podpisali dokument v šestih točkah. Dokument predvideva strogo spoštovanje ustavitve ognja, ki jo je ukazal varnostni svet, začetek pogajanj o vrnitvi čet na položaje z dne 22. oktobra, oskrbo mesta Suez z živili, zdravili in vodo, neovirano dobavo nevojaškega materiala na vzhodni breg Sueškega prekopa, zamenjavo izraelskih nadzornih postaj na cesti Kairo—Suez z nadzornimi postajami sil OZN in izmenjavo vojnih ujetnikov in tudi ranjencev.

VLADA NORODOMA SIHANUKA NI VEČ V IZGNANSTVU: Kamboški princ Norodom Sihanuk je sporočil, da je kamboška vlada, katere sedež je bil doslej v Pe-

kingu, zdaj na ozemlju Kambodže. Povedal je, da njegova vlada deluje na ozemlju Kambodže od 9. novembra.

AMERICANI SE NAPREJ BREZ NAFTE IZ SAUDSKE ARABIJE: Saudski kralj Fejsal ostaja pri svoji odločitvi, da Američanom za zdaj še ne namerava prodajati svoje nafte. To je Fejsal izjavil ameriškega državnemu sekretarju Henryju Kissingerju ter dodal, da bo ameriško tržišče ostalo brez njihove nafte vse dotlej, dokler Izrael ne bo umaknil čet z ozemlja, ki ga je zasedel leta 1967.

VELIKE ŽRTVE ZARADI SUŠE: Zaradi nedavnih suše, ki je zajela Etiopijo, je v pokrajinah Wollo in Tigre umrlo od lakote in žeje od 50 do 100 tisoč ljudi. Kljub prizadevanjem, da bi pomagali prebivalcem teh dveh pokrajin, ki jih je najbolj prizadela suša, število žrtev neprestano narašča. Poročajo tudi, da so bolnišnice prepolne izčrpanih otrok, žensk in starcev. Tem dvem pokrajinam, ki imata blizu pet milijonov prebivalcev, primanjkuje vode že od aprila letos.

ZA VARNEJSI PROMET: Na mednarodni konferenci v Zürichu so razpravljali o vrsti problemov, ki zadevajo sodoben promet. Med drugimi so spregovorili tudi o obveznem uporabljanju varnostnih pasov med vožnjo. Podprli so zahtevo naj bi to vprašanje uredili z zakonom.

O ZAŠČITI VOJNIH UJETNIKOV: V Teheranu so prejšnji teden odprli 22. konferenco mednarodnega Rdečega križa. Razpravljali so tudi o zaščiti vojnih ujetnikov.

škimi predstavniki se bo zavzela za hitrejšo izplačilo in obračun stroškov za zdravstveno zavarovanje blizu 600 tisoč članov družin, ki živijo v Jugoslaviji, njihovi hranitelji pa so na začasnem delu v Zvezni republiki Nemčiji.

PROTEST NOVINARJEV: Zveza novinarjev Jugoslavije je objavila sporočilo, v katerem najodločneje protestira proti napadom vojaške hunte na temeljne novinarske in človeške svobosčine v Čilu in se solidarizirajo z vsemi naprednimi silami v tej državi, ki se vse bolj upira neofašistični diktaturi.

PO NOVEM REJNIŠTVU POKLIC?: Osnutek zakona o socialnem varstvu opredeljuje opravljanje rejniških nalog kot samostojno poklicno dejavnost. To pomeni, da bodo imeli rejniki, če bo zakon sprejet, pravico do pokojninskega in invalidskega zavarovanja, s pogojem, da imajo v rejništvu najmanj dva otroka.

...in domovini

NASLONITI NA LASTNE VIRE ENERGIJE: Izvršni biro predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije je na ponedeljkovi seji obravnaval nekatera družbena in politična vprašanja v zvezi z energetskim položajem v državi. Ugotovili so, da je problem energije zelo aktualen in zaostren povsod po svetu in da mu bo treba v prihodnje posvečati veliko več pozornosti. Nasloniti se bomo morali na lastne vire energije. Izvršni biro je opozoril na potrebo, da v ustreznih organih zveze, republik in pokrajin ter v samoupravnih organizacijah združenega dela začnemo energične akcije in sprejememo ukrepe, da bi v najkrajšem času sprejeli dogovore in sporazume ter uskladili razvojne programe vseh vrst energij — od premoga do naftnih derivatov.

ZA HITREJŠE IZPLAČILO STROŠKOV: Delegacija zveze združenj skupnosti zdravstvenega zavarovanja Jugoslavije je odpotovala v Bonn. V pogovoru z zahodnonem-

Velenjski gostinci so dobili odličja

Na nedavnem gostinskem in turističnem zboru, ki je bil letos na Bledu, so velenjski gostinci dobili več odličij.

Gostinski in turistični delavci iz vse Slovenije so se zbrali na Bledu, da se pogovorijo o njihovi dejavnosti in sprejmejo zaključke, pomembne za delo in razvoj gostinsko-turistične dejavnosti. Poleg tega so na številnih tekmovanjih in razstavah prikazali tudi spretnosti rok. Najzanimivejše so bile razstave pogrinjkov, jedilnih listov, turističnih prospektov ter kulinarike.

Letos so tudi velenjski gostinci pokazali kaj zmorejo. Gostinsko podjetje Paka iz Velenja je pripravilo pogrinjek za šest oseb ob deseti obletnici obiska predsednika Tita v Velenju. Pred desetimi leti se je namreč predsednik Tito s svojim gostom Hruščevom zadržal na kosilu v hotelu Paka. Pogrinjek, ki so ga posvetili temu obisku in ga razstavili na Bledu, je bil domiselno pripravljen. Od vseh razstavljenih pogrinjkov je bil ta, ki so ga pripravili Nace Krajnc, Adi Drame in Franci Serdoner, oblikovno celovito rešen. Izredno elegantne vizitke

gostov in jedilni listi, ki so bili iz modrega usnja, so povezovali koloritno podobo omizja. Srebrni pribor in kristalni kozarci kljub svoji bogatosti niso naredili superiornega videza. Ves pogrinjek pa je dobil zaključeno podobo z nevsi-ljivo aranžiranim cvetjem in čipkastim prtom. Komisija je pogrinjek ocenila z 39. točkami in ekipi podelila srebrno kolajno.

S pogrinjkom je na Bledu sodelovala tudi restavracija Nama. Za pogrinjek »merkur«, ki je bil pripravljen za svečano večerjo članov društva trgovskih zastopnikov ob letnem srečanju v Velenju, so dobili 36,67 točk in srebrno kolajno. Restavracija Nama je dobila še zlato plaketo za jedilni list in bronasto kolajno za kulinarčni izdelek.

Skupščina občine Velenje je dobila zlato plaketo in diplomu za načrt in prospekt Velenja, ki sta ga opremila in uredila Andrej Smid in Marjan Marinšek. Prospekt so tiskali v 30 tisoč izvodih, stal pa je 32.000 dinarjev.

Dopolnilno izobraževanje delavcev zaposlenih pri zasebnikih

Pred nedavnim sta republiški odbor sindikata delavcev storitvenih dejavnosti Slovenije in republiška gospodarska zbornica podpisala dopolnitve kolektivne pogodbe o delovnih razmerjih med zasebnimi delodajalci in delavci, ki so zaposleni v gostinstvu in obrti. Glavna novost je v tem, da tem delavcem zagotovijo organizirano dodatno izobraževanje. Kot v družbenem sektorju, tako sta se podpisnika tudi v zasebnem sektorju dogovorila, da se v namene izobraževanja delavcev prispeva odstotek od obračunanih bruto osebnih dohodkov.

Prispevek za dopolnilno izobraževanje bodo zasebni delodajalci prispevali v posebni samoupravni sklad,

ki ga bodo ustanovili delavci in delodajalci. Iz zbranih sredstev bodo na podlagi sprejetega programa plačevali splošno in strokovno izobraževanje, različne strokovne tečaje in družbenopolitično izobraževanje. Sklad bo imel svojo skupščino, upravni in nadzorni odbor. Skupščino bodo sestavljali delegati delavcev in delodajalcev ter predstavnika sindikata in področnega odbora republiške gospodarske zbornice. Enakopravna zastopnost delavcev in delodajalcev bo tudi v upravnem odboru.

V dopolnitvah kolektivne pogodbe pa je še več drugih sprememb.

J. K.

ZADNJE vesti

Franci Serdoner, Adi Drame in Nace Krajnc so pripravili pogrinjek, ki je dobil srebrno odličje

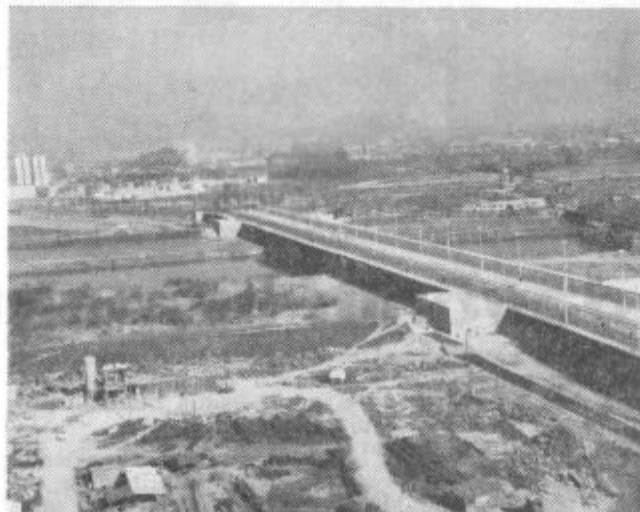
Marjan Marinšek je na Bledu prejel zlato plaketo za razstavljeni načrt in prospekt Velenja. Uredila in opremila sta ga skupaj z Andrejem Smidom

Kolektor bo rešil ribe

Industrijske odplake, ki jih spuščajo v vodo, so že naredile precejšnjo škodo. Letos 11. maja je bil prvi pomor rib v reki Paki. Voda je sicer vseskozi onesnažena, da ribe v njej komaj živijo. Ribiška družina Paka iz Soštanja se trudi, da bi bila voda čista in primerna za življenje rib. Skrbi pa tudi za nov ribji zarod. Po letošnji zastrupitvi je ribiška družina Paka vložila v reko od Soštanja do Smartnega ob Paki 1.960

krapov in 596 kilogramov belih rib — klenov, podusti, zelenik, pisancev in blištavcev, skupaj 9.665 raznih mladice.

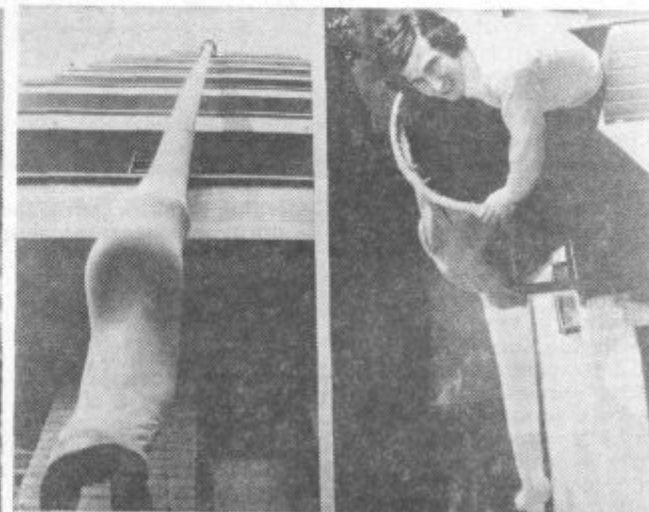
Ribiči najbolj vedo, kako potrebno bi bilo, da bi čimprej zgradili kolektor in čistilne naprave. Sele potem bo nevskečnost zastrupljanja vode rešena in bodo imele ribe pogoje za razvoj in življenje. Dokler ne bo kolektorja in čistilnih naprav, bo reka Paka onesnažena, okolje pa bo smrdljivo. M.V.

• MOST MLADOOSTI — Stari in novi Zagreb spaja novi most — Most mladosti, ki sodi med največje in najmoderneje tovrstne objekte v državi. Most je dolg 985 metrov, širok 36,5 m, stroški izgradnje pa so znašali 180 milijonov di-

narjev. Pri izgradnji tega čudovitega objekta so sodelovali tudi udeleženci mladinske delovne akcije »Sava«.

• NOVO SREDSTVO ZA REŠEVANJE — V Parizu so pred nedavnim prikaza-

li nov način reševanja iz visokih zgradb v primeru požara ali drugih nesreč. Namesto skakanja na razpeto platno ali spuščanja po visokih lestvah, bo oseba, ki ji preti, da jo bo zajel ogenj, uporabila sintetično cev. Ta se raztegne

glede na obliko telesa, zavira padec ter obenem varuje človeka pred zunanjimi poškodbami. Velika prednost tega novega sredstva pa je v tem, da omogoča reševanje 1.500 ljudi na uro.

Ljudje v krajevni skupnosti

Tokrat se nismo odpravili daleč. Sklenili smo, da bomo obiskali krajevno skupnost, ki nam leži takorekoč na dlani roke. Zapeljali smo se v Pesje — kraj, za katerega je eden izmed naših sogovornikov dejal, da na prvi pogled izgleda kot da bi bil predmestje Velenja, žal...

»Žal« je to misel nadaljeval predsednik krajevne organizacije socialistične zveze Franc Borovnik, »imamo zelo malo tistega, kar je v mestu. Čeprav predstavlja Pesje eno največjih naselij v občini nimamo rešenega osnovnega problema oskrbe oziroma prehrane.« Kot je povedal predsednik krajevne skupnosti Ivan Jerič, bodo prebivalci Pesjega čez dve leti vendarle lahko več kupovali v kraju samem. Trgovsko podjetje ERA jim je menda obljubilo, da bo leta 1975 zgradilo novo trgovino nasproti doma zveze borcev. »Zelo radi bi,« je pristavil Franc Borovnik, »da bi nov objekt zgradili v obliki samopostrežne trgovine, ki bi imela tudi manjšo kuhinjo.« V Pesju je namreč veliko samskih delavcev, ki so zdaj prepuščeni sami sebi oziroma iznajdljivosti glede prehranjevanja.

V Pesjem so trdno prepričani, da bodo čez dve leti dobili boljše trgovino, saj nikakor ne morejo razumeti, da lahko ERA drži še takšno trgovino, ki bi se je vsak lastnik lahko sramoval.

Ko smo naredili nekaj korakov po novem naselju, ki se širi na levi strani ceste, ki pelje iz Velenja proti Soštanju, smo opazili, da nove hiše v kraju kar hitro rastejo, zaostaja pa reševanje vzporednih — komunalnih problemov. Dostopi do hiš so zelo slabi, zlasti to velja za čas, ko dežuje še huje pa bo zdaj, ko bo nastopila zima. Saj bo po teh cestah, za katere ne moremo niti reči, da so makadamske, zelo težko pluzenje snega. Slabe ceste pa so tudi vzrok, da odlok o obveznem odvažanju in pobiranju smeti ne velja tudi za Pesje. Teh problemov se krajevna skupnost z vso resnostjo zaveda. Zato so se že lansko jesen pogovorili o tem, katere ceste naj bi v letošnjem letu popravili oziroma asfaltirali.

»Najbolj je potrebna asfalta cesta od združnega doma proti Podgorju v dolžini 300 metrov,« je dejal predsednik krajevne skupnosti. »Še letos pa moramo urediti tudi izhod za ves vzhodni del novega naselja. To naselje zdaj sicer ima izhod, ker pa je spomladaj predvidena gradnja novega otroškega vrta v kraju, se bodo sedanji cesti morali odpovedati, ker jo bo zaprl vrtec.«

Vendar pa je kot kaže zelo malo verjetnosti, da bodo ta dela opravljena še v tem letu. Načrte, kako naj bi izgledala ureditev cest in kanalizacije, je krajevna skupnost dobila zelo

pozno — šele oktobra letos. Takoj, ko so imeli načrte v rokah so poslali naročilnico za dela KOC Velenje, ki pa najbrž teh del letos ne bo mogel opraviti, ker jih ni planiral. Tako so se v Pesjem znašli pred nekakšnim začaranim krogom. Ker niso pravočasno dobili načrtov, kako naj bi izgledale komunalne naprave, tudi niso mogli pravočasno naročiti del. Če pa ceste letos ne bodo uredili, verjetno prihodnje leto ne bodo mogli začeti zidati prepotrebne otroškega vrta. Ob vsem tem pa je zanimivo dejstvo, da denar za dela imajo.

»Od občine smo dobili za komunalno dejavnost 600 tisoč dinarjev, sami pa smo zbrali 180 tisoč dinarjev. Tu sta nam priskočili na pomoč rudnik lignita Velenje in TGO Gorenje,« je povedal Ivan Jerič.

Kot smo že omenili, pa bi v Pesjem zelo radi že v prihodnjem letu dobili nov otroški vrtec. Tudi za ta namen imajo v glavnem že zbran denar, ni pa še znano, kdo bo ustanovo gradil. O tem pa se prav zdaj pogovarjajo z nekaterimi podjetji.

Otroško varstvo imajo v Pesjem zdaj za silo urejeno v osnovni šoli. Seveda ne za vse otroke. Le za okrog trideset. Novi vrtec, ki naj bi bil zgrajen do 1. avgusta prihodnjega leta, bo lahko sprejel 80 otrok.

»Poleg tega imamo v programu tudi ureditev otroškega igrišča, urejuje pa se

PESJE

tudi igrišče za košarko, roket in tenis. Ze letos pa je krajevna skupnost asfaltirala cesto v Podgorje v dolžini 550 metrov. Za preostalih 150 metrov imamo že tudi zbran denar in sklenjeno pogodbo s komunalno, da bo potegnila asfalt. Za modernizacijo te ceste smo od občine dobili 170 tisoč dinarjev, občani so prispevali 45 tisoč dinarjev, vrednost del, ki so jih krajsani opravili z udarniškim delom pa znaša okrog 20 tisoč dinarjev,« je še povedal Ivan Jerič.

Toliko smo zvedeli o krajevnih problemih v Pesjem. Mi pa smo hoteli vedeti še več. Hoteli smo si zapisati še nekaj vrstic o kulturnem življenju v Pesjem oziroma o delu Linhartovega amaterskega odra, ki ima največ zaslug, da je kulturno življenje v kraju zelo razgibano. O tem smo se pogovarjali z Bojanom

Ograjenskom in Mišom Melanškom. Najprej je beseda stekla o njihovih težavah. »Letos smo si zadali med drugim nalogo, da bi v članstvo pritegnili čim več mladih. Zal se našemu vabilu ni nihče (!) odzval. Zato bo naše delo v bodoče še težje.«

V društvu je sedaj včlanjenih 20 mladih, ki pa so preveč obremenjeni že z dejavnostmi v drugih organizacijah. Ob tej priložnosti je treba še povedati, da je mladinski aktiv v Pesjem neaktiven, zato je društvo pogosto sodelovalo pri organizaciji raznih proslav, seveda pa je organiziralo tudi samostojne prireditve v krajevni skupnosti kot na ravni občine. Med večjimi uspehi društva v letošnjem letu je vsekakor gostovanje na medobčinski reviji v Vojniku s Partljičevo komedijo Tolmun in kamen. Poleg tega pa so se odločili,

da bo prireditev Oktobrska jesen v ritmu mladih, ki so jo uspešno pripravili pod pokroviteljstvom občinske konference Zveze mladine Velenje, postala tradicionalna. Kot sta nam povedala Mišo, ki je predsednik društva in Bojan (režiser), teče zdaj konkretna akcija v smeri organiziranja proslave ob dnevu republike v sodelovanju s komisijo za kulturno in društveno dejavnost pri občinski konferenci Zveze mladine. Prirediti nameravajo sodoben recital na temo mladih in njihovih doživljanj revolucije na način, ki je specifičen za mlade.

Toliko smo si zapisali o krajevni skupnosti Pesje, ki vključuje še Podgorje verjetno pa se bodo v to skupnost vključile še Preloge. Prebivalcev je nekaj več kot tisoč in se v glavnem vsi preživljajo z industrijo. Le malo je v Pesju kmetij, pa še te so na desnem bregu Pake v glavnem na rušnem področju. Kljub temu je našo pozornost vzbudil kozolec, ki še posebej izstopa v kraju, za katerega lahko rečemo, da je po strukturi prebivalcev izrazito industrijski.

ODMEVI NA NAŠE SESTAVKE

REČNO KORITO PAKE JE TREBA SPROTI ČISTITI

V zadnji številki Našega časa sta bila objavljena kar dva sestavka, ki opozarjata na onesnaženo okolje in obrežje reke Pake. Ljudje ne odlagajo smeti samo v rečno strugo Pake, ampak tudi v njene pritoke — Trebušnico, Lepeno, Velunjo, Bečovnico, Toplico, Florjanščico in druge potoke. Smeti voda odnese, v koritu Pake pa nastanejo naplavine. Tudi na

grmovju so obešene polivinilaste vrečke in druge smeti. Zato je potrebno korito Pake sproti čistiti.

O tej nujnosti je že večkrat razpravljal svet krajevne skupnosti Soštanj in zahteval od vodne skupnosti NIVO iz Celja, da očisti obrežje. Vsa prizadevanja pa so ostala neuspešna. Poleti letos je vodna skupnost očistila rečno korito od Velenja do jezua pri soštanski elektrarni. Struge skozi mestno območje pa vodna skupnost še do danes ni očistila in zavoljo te-

ga naplavine in smeti povzročajo smrad. Rečno korito in obrežje bi morala očistiti vodna skupnost NIVO, saj dobiva za to denar od plačanega vodnega prispevka.

Krajevna skupnost Soštanj opozarja občane, da ne mečejo smeti v reko in jih ne odlagajo na obrežje. Smetišča so drugje! Dolžnost vsakega občana je, da prijavi krajevni skupnosti posameznike, ki onesnažujejo vodo in kazi-jo okolje.

Miloš Volk

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO S SERVISI

Avto celje

vam nudi

osebne avtomobile ZASTAVA:

- 1300 P novi tip
- Z 101
- 125 PZ/1500
- 750 K
- 750 M
- LADA
- 1500 FAMILIARE

Dobava avtomobilov takoj po vplačilu.

Avtomobil prejmete tehnično pregledan in opremljen z dokumenti za registracijo.

Obiščite prodajalno »AVTO — CELJE« Velenje, Partizanska 3 ali zahtevajte informacije po telefonu 85-096.

Ivan Jerič, Franc Borovnik in Mišo Melanšek

Sedaj se je spominjal precej intimnih pogovorov, ki jih je imel s svojim mehanikom Henrijem. Spominjal se je, kako je Henri z ljubeznijo govoril o svoji ženi ter o svoji hčerki in sinčku. Spominjal se je tudi, kako hrepenče je čital njihova pisma in kako si je želel priti k svoji srečni družinici. Verjetno je tudi zaradi tega tudi sam Tom razmišljal o tem, kako se bo nekega dne sestal s svojim prijateljem Henrijem ter z enako ljubeznijo in spoštovanjem govoril o Avi in njenih otrocih.

Po vsem sodeč mu pa usoda ni bila naklonjena. Včasih je tudi mislil na nenadna srečanja s prijatelji, nikoli si pa ni mislil, da se bo srečal v tako težkih okoliščinah. Takoj, ko je zagledal Henrija, je uvidel, da ne more biti govora o tisti sreči in zadovoljstvu, o katerem je govoril in

vedno sanjal Henri. Čeprav bi bil še tako utrujen in lačen po celodnevnom delu in da ga doma čaka žena in otroci, bi bil Henrijev obraz čisto drugačen. Mimo tega pa je vedel, da je bil Henri močan, močan v moralnem pomenu besede. Tudi v najtežjih dneh vojne je vela iz Henrija razpoloženost. Vedno je govoril, da se mora še tako strašna stvar spreobrniti na bolje. Sedaj je pa ta obraz kazal povsem drugačno prepričanje. Tom je najprej pomislil, da je kdo od njegove družine bolan ali pa da je celo umrl. Toda v tem primeru bi izgledal Henri čisto drugače.

Tisto, kar je Toma najbolj presenetilo, je bila slaba obleka, ki jo je nosil Henri. Spominjal se je, da se je Henri vedno lepo oblačil in da je bila njegova uniforma v vojski vzor za

vse njih. Spoznal je, da so Henrija zadele težke materialne skrbi. Tu pa mu lahko pomaga in mu tudi bo...

Ko Henri ni odgovoril niti na njegovo drugo vprašanje, mu je dejal:

— Bojim se, da ste ostali brez dela. Ali potrebujete kaj? Če lahko, vam od srca rad pomagam.

Globok vzdih in tišina sta bila najboljši odgovor na njegovo vprašanje.

Počasi sta šla skozi predmestje New Yorka. Bilo je to eno izmed najrevnejših velemestnih predmestij. Tu so bili življenjski stroški nekajkrat nižji od tistih v središču mesta.

Tom je bil vesel, ko mu je Henri povedal, da je vsa družina živa, le žena in hčerka boleha, on pa že tretji mesec zastoj obletava vse

letalske družbe v mestu in išče zaposlitev.

»Zakaj se niste obrnili na mene?«

— Oh, zakaj? je globoko vzdihnil Henri. Obiskal sem vse letalske družbe in veliko vojnih tovarišev. Vsi so mi obljubljali, da bom dobil delo, toda vedno, kadar sem ponovno prišel, sem videl na njihovih obrazih, da jim je nerodno, da jih obiskujem. Komaj so čakali, da se me rešijo. Mimo tega pa je, kot sami veste, velika kriza v naši stroki.

— Če bi vedel, da bo tako, bi vas vzel za svojega osebnega stražarja.

— Ne bi rad šel iz New Yorka. Tedaj mu je dal Tom ček kot dokaz, da se ne obnaša nasproti njemu kot ostali vojni tovariši. Henri je bil presenečen. Tom je opazil na njegovem obrazu tisto srečo in veselost, tisti sijaj v očeh, katerega se je spominjal iz najtežjih vojnih dni. Pozval ga je,

OBRAČUN

da bi šla v neko malo krémico, da bi malo poklepetala in proslavila snidenje.

Henri je pripovedoval, da se je že sam pri sebi zarekel, da bo začel z nedovoljenim deli, če ne bo kmalu našel službe.

— Če bi bilo potrebno, bi lahko komu tudi... Ni dokončal stavka, Tom pa je vedel, kaj je hotel povedati s tem. Spoznal je, v kakih nemogočih razmerah je živel doslej.

Končno je prišla vrsta tudi na Henrija, da je začel spraševati. — Na obrazu svojega prijatelja je videl, da nekaj ni v redu. Kmalu je zvedel vzrok. Takoj, ko ga je vprašal, ali se je oženil in koliko otrok ima, je Tom pogledal v tla.

Po krajšem premišljevanju je Tom povedal Henriju vse. Henri bi bil srečen, če bi mu lahko pomagal. Globoko se

je zamislil in iskal kako primerno rešitev.

— Pa njena prijateljica mora vedeti, kje je. Ugrabiva jo, pa bova zvedela, kje je, je dejal in gledal Toma, kaj bo odgovoril na to.

Tom je premišljeval. Že nekajkrat je prišel tudi sam do podobnega zaključka, toda narediti kaj takega, ne da bi si nakopal na vrat policijo in tudi tolpo, kateri je verjetno pripadal njen oče, vse to se mu je zdelo problematično.

Zelo dobro je bil seznanjen s tem, kar je naredila policija. O inšpektorjevih sumih mu je pričal stari prijatelj, letalec, ki je sedaj delal kot preiskovalec v policiji. Povedal mu je toliko, kolikor je lahko zvedel. Tudi sam mu je dejal, da niso to izčrpna poročila, da ne ve točno, kaj meni inšpektor Kannot storiti in kaj misli v bodoče storiti. Povedal mu je pa tudi, da

misli inšpektor, da je missis Jeni Ger vmešana v zadevo ugrabitve Ave. Dejal mu je še, da policija išče in da mu bo takoj sporočil, če bo kdo kaj izsledil. Toda za Toma so bili dnevi vse težji, policija pa ni našla še nobene sledi. Res, govoril mu je tudi o gosposdu Rocku Ger. Prepričan je bil, da je to zelo nevaren, pameten in spreten ameriški gangster. Povedal mu je, da je lastnik nekaj zelo modernih kokarnic, kar je sedaj ne samo Tomu, temveč tudi Henriju potrevalo, da je sedaj ne samo Tomu, temveč tudi Henriju potrevalo da je beseda o nepoštenem moškem.

— Če je tako, zakaj ne bi potem, je vse bolj živahno govoril Henri, zakaj ne bi storila tega. Česa naj se bojiva? Mimo tega imava opravilo. Vi iščete žensko, ki vas ljubi in ki bo srečna, če jo rešite.

Ponovno je govoril v dvojini, kar je Tom zelo dobro opazil. Ne, ne tega človeka ne smem mešati v take pustolovščine. Ne, nikakor. On ima družino in je srečen. Že takoj jutri, ko bo dobil delo, bo srečen in miren možki v krogu svoje družinice.

To je spoznal Henri, ko je Tom nekaj časa molčal in premišljeval.

— Toda to ne morete nikakor izpeljati vi sami. Ali ne zaupate?

— Nasprotno! Če bi bili prosti, ne bi premišljeval. Toda vi imate smem vlačiti je j eo g družino in jaz vas ne smem vlačiti v pustolovščino, ki bi se morda tragično končala za vašo družino. Že sam vaš izglede govori...

Tu ga je Henri prekinil in začel hitro govoriti in ga prepričevati, da o kaki nevarnosti ni govora. Policija jima ne bo mogla storiti ničesar. DALJE PRIHODNJC

vaško ljudstvo oddoljuje ljudstvu Istre za njihove napore iz časov NOB. Obala si je pomagala s turizmom in ribolovom, notranjost pa je zaostajala.

Potujmo še naprej v Pazin. Za Pazino pravijo, da je srce Istre. Stari del mesta s kaštelom se dviga na stotine metrov iznad prepada reke Pazinščine.

Istrskih brigad. Blizu Berma pa je cerkva Sv. Marije, ki jo morate videti. To je cerkev z zidnimi freskami iz XV. stoletja, ki predstavlja mrtvaški ples. Ključ dobite v Bernu pri cerkavnici. Freske so delo mojstra Vincenta iz Kastva. Zanimivo je, da pod že odkritimi freskami najdemo še vedno starejše. Freske so odlično ohranjene.

Kdor ima veselje do potovanja, naj si prihodnje leto izbere Istro. Ceste so odlične, vse asfaltirane. Ljudje prijazni in hrana še zelo originalna. Naj vas ne pozabim opozoriti na neko specialiteto, ki jo gotovo še niste jedli. Istrani ji pravijo »istrska supa«. Prepečenec namočite v črnem vinu in vse sladkate po želji. Dodate popra in olivnega olja. Porcija je velika in ima dosti vina. Kako bo na vas vplivala, pa preizkusite sami...

Proti jugu je še Kanfanar, ki je že v območju Zminja. Od tam pridete preko Vodnjana spet v Rovinj, kjer smo pa že bili. Če si po poti polomite kakšno kost, vam jo bodo z veseljem v rovinjski bolnici zavrvali, kar se vam lahko zgodi, če boste pojedli dve porčiji istrske supe. V Rovinju je namreč stara bolnica za kostno tuberkulozo, podobna naši v Ankaranu, samo večja je.

Nedaleč od Pazina se je rodil Vladimir GORTAN, po katerem se je imenovala ena od

PO ISTRI

Iz Buj se spustimo še v Groznan, lepo mesto, ki je postalo zatočišče umetnikov, po mostu Ponte Portone do reke Mirne. Kmalu se bomo znašli v Istrskih toplicah, ki združijo mnoge bolezni. Naj vas ne moti hud duh po žveplu. Ravno to je najbolj zdravilno, saj so zgradili nov hotel s 400 posteljami, ki je vedno poln.

MOTUVUN preseneča po svoji lepoti in legi. To je mesto polno zgodovinskih oblezij. To mesto je ovekvečil Vladimir Nazor v svojih »Istrskih pripovedkah« in »Velem Joži«. Po vojni je Motuvun bil skoraj prazen. Sedaj ga obnavljajo in postaja vse privlačnejši za turizem. Tu je galerija slik in Motuvun stalno obiskujejo slikarji in kiparji, ki jih lepa Istra navdihuje za njihovo delo.

Pa še nekaj ne smemo pozabiti, če smo v Motuvunu. Okolica tega kraja je znana po gozdovih, kjer se skrivajo pod zemljo znane dragocene gobe »tartufe«. Pravijo, da so jih že pred stoletji pridno uživali ostareli plemiči in kralji, da bi uspeli ohraniti svoj dragoceni rod. Vpliva baje dobro na potenco. Ker pa te pri nas ne manjka, vse tartufe izvažamo za devize v glavnem v Trst in Italijo. To je cenjeno poživilo in začimba. Tartufe iščejo z dresiranimi psi, ki jih s svojim dobrim njuhom odkrivajo, gobarji pa izkopavajo. Tartufi imajo oster duh in še višjo ceno.

Petnajst kilometrov naprej je BUZET, ki zopet čepi na 153 metrov visoki čuki. To je zelo staro mesto. Ima mu-

zej, ki si ga je treba ogledati. Vsaka ulica ima svojo zgodovino. Buzet se je stoletja upiral napadalcem in po 1300 letih je končno po drugi svetovni vojni dočkal osvoboditev. Če se povzpnete na bastion, kot pravijo domačini utrdbi, se odpira pogled na snežno bele apnenčaste strmine ČIČARIJE. Čičarija je na meji med Belo in Sivo

Peljite se naprej do Lupoglava in naleteli boste na tunel UČKA. Tu bo šla cesta skozi Učko proti Novigradu. Tunel bo kmalu gotov. Tem krajem je dal hrvaški izvršni svet tudi posebne ugodnosti pri uvozu in plačevanju male kmetijske mehanizacije. Delovne organizacije je Sabor opustil depozita pri najemanju investicijskih kreditov. Sprejel je tudi sklep o posebnih oblikah pomoči socialno ogroženih prebivalcev, tako se hr-

Zaželen otrok

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije je na 34. seji obravnaval osnutek resolucije o načrtovanju družine in osnutek zakona o prekinitvi nosečnosti. Z načrtovanjem družine mislimo torej svobodno in odgovorno odločanje staršev o rojstvu otrok, o njihovem številu in presledkih med rojstvi — pravico človeka kot tudi otroka, da se rodi zaželen. Torej načrtujemo v korist otroka! Za mnenje k osnutku gbeh listin smo povprašali le ženski spol, kar je logično.

MARIJA LESNIK, socialna delavka v Velenju: »Novo zakonodajo gradimo iz otroka, iz njegove pravice, da se rodi zaželen, ne le v socialnoekonomski, temveč tudi v psihološko čustvene razmere, v katerih bo resnično zagotovljen nje-

gov razvoj. Korak k bolj-šemu obravnavanju peregga problema splava, da je novi osnutek zakona o prekinitvi nosečnosti, ki spreminja vlogo komisij. V svoji vsebini dela imajo bolj human odnos in pristop do naših žena kot pa doslej. Predlogi, da bi v vsaki komisiji morala biti poleg zdravnika in socialnega delavca še ženska (ne glede na poklic) so vsekakor pohvalni, saj tako bo bolj enakopravna obravnav pred komisijo vseh tistih žena, ki zaidejo v situacijo izvršitve splava. Splav je pravzaprav trgiranje plodu, zato bi morala imeti spolna vzgoja v šoli in doma tisto mesto, ki ji pripada, ker tudi ta vzgoja izobražuje otroke in mladino za humane in odgovorne odnose med spoloma, za medsebojno spoštovanje osebnosti, tovarštva in ljubezni, ki gradi na medsebojni naklonjenosti resnično odgovornost pri spočetju in rojstvu otroka.«

JELKA FUZIR, socialna delavka v Velenju: »Načrtovanje družine je družbeno akcija za odgovorno starševstvo, za rojstvo želenih otrok in za ustvarjanje pogojev za njihovo zdravo rast. Vsaka ženska naj bi spočela otroka takrat, ko bi njegovo rojstvo načrtovala in z veseljem pričakovala. Vsebinska vsebina zakona o splavu ni bila več primerna današnjemu času. Probleme nosečnic, ki so želele plod odpraviti, je komisija žal velikokrat urejala preveč administrativno in odmaknjeno od življenja. Več pozornosti bo treba posvetiti preventivnim oblikam, da ne bi prišlo do nezazelenih nosečnosti. Prosvetljenost žena in deklet bi morala biti tolikšna, da bi bil splav res izjemna obli-

ka v fazi načrtovanja družine!«

ERNA KOLENC, obrtnica na Ljubnem ob Savinji:

»K osnutku zakona o prekinitvi nosečnosti menim, da je kljub trenutnemu sprejemanju že zastarel. Splav naj bi bil sicer zadnja oblika v načrtovanju družine, če pa iz različnih faktorjev do nezazelenih nosečnosti pride, naj bo prostiki pri komisiji za prekinitve nosečnosti na človeški način ugodno. Na srečo se mi te poti ni bilo treba nikoli udeležiti, čeprav menim, da je komisija pri odločanju o prekinitvi nosečnosti nepotrebna, ker, če se ženska za rojstvo otroka ne odloči, potrebuje samo pomoč brez vprašanj! Veliko več koristi bi bilo, če bi se komisija zanimala za tiste žene, ki si otroke želijo, pa jih ne morejo imeti. S tem bi zadovoljili obe strani!«

OLGA KRAMPL, tajnica v Velenju: »Zdi se mi, da bi se morala Svetovna zdravstvena organizacija za probleme o splavih še bolj zanimati. Splav naj bo po mojem zadnja možnost in rešitev le v skrajni sili. Žena in mož bi morala težiti k novemu sodobnemu odnosu in se bolj odgovorno odločati za starševstvo. V zakonu naj bi obstajal dogovor med ženo in možem, da bi se posluževala kontracepcije šele takrat, ko imata že želeno število otrok. Toda na tem področju bo potrebno še marsikaj storiti in to ne samo starši, ampak vsa družba.«

METKA, bodoča mamica: »Moja mamica me je rodila pred šestimi meseci. Sedaj smo popolna družina, čeprav je mamica dejala, je emancipacija žensk samo beseda, ki v vsakdanjem življenju izgubi svoj pomen. Ne vem, kako bo, ko odrastem. Mislim, da veliko bolje za bodoče mamice, ker ne bomo možem enakovredne tovarišice samo na delovnih mestih, ampak tudi pri svobodnem odločanju materin-

stva. Današnje mamice so sicer zaščitene s kontracepcijo, ki pa še ni dovolj raziskana v smislu zdravja njih samih in nas novorojenčkov. Družba, predvsem pa delavci v zdravstvenih ustanovah pozabljajo na dejstvo, da je moja in tisoče drugih mamice obremenjenih s problemom, ker so potomke matere, ki se ji je zdel pogovor s hčerko o spolnosti pohoten, ne pa vzgojen.«

ODVRZIMO ZE ENKRAT KONSERVATIVNO MISELNOST IN UPOSTEVAJMO ČLOVEČNOST, SAJ LE IZ NJE SLEDIJO POZITIVNE REŠITVE!

Liza

Lepa nagrada za šoštanjske pionirje

Prejšnji teden smo obiskali pionirje na osnovni šoli Karel Destovnik-Kajuh v Šoštanju z namenom, da jim posvetimo v našem časniku posebno pozornost, saj je njihova pionirska organizacija dobila za svoje uspešno delo republiško priznanje ZPM Slovenije in s tem osvojila najlepšo nagrado — tritedensko taborenje v taboru bratstva in enotnosti »SUTJESKA« na Avali pri Beogradu.

Deset najboljših pionirjev iz vsake republike in avtonomnih pokrajin Vojvodine in Kosmeta se srečava vsako leto na taboru bratstva in enotnosti »Sutjeska«, ki je v vsaki republiki in imajo pionirji tako neposredno možnost, da navezujejo prijateljske stike s pionirji drugih republik. Ta oblika taborenja je vredna najvišje pohvale, saj utrjuje bratstvo in enotnost med narodi Jugoslavije. HELENA HLIŠ, ELICA VERDNIK, DARINKA POLJANŠEK, JANA STRNAD, MELANIJA STROPNIK, MIRKO FEKONJA, FRANČ ZAJAMŠEK, MILAN BOŽIČ, BRANKO KUGONIČ in BRANKO KOSAR, so bili

katerimi smo navezali prijateljske stike že prej. Prišli so popoldne okrog štirihih. Povedli smo jih v sprememnico, kjer smo jim pripravili kulturni program. Tudi vojaki so imeli za nas pripravljen program s pesmimi in recitacijami. Nazadnje smo skupaj zaplesali kolo in druge narodne plesne iz vseh republik. Potem so nas presenetili vojaki še z eno točko. Pokazali so judo in karate. Njihovo borbo smo gledali z velikim zanimanjem. Pri odhodu smo jih povabilil na poslovlilni večer.

Tako nam je povedala Jana Strnad in že je povzel besedo Mirko Fekonja.

gledali šolo, kjer šolajo službene pse. Ob našem prihodu so psi neznanško lajali. Potem pa so pokazali, kaj vse že znajo: skakali so čez ograje in skozi obroče. Videli smo tudi, kaj mora pes narediti, če sledi človeka, ki je koga ubil ali kaj ukradel.

• V KOMBINATU

Neko jutro smo se z avtobusom odpeljali v PK Beograd. Lepo so nas sprejeli in predvajali filme o delu in življenju te gospodarske organizacije, ki se ukvarja s poljedelstvom, živinorejo in industrijsko predelavo kmetijskih pridelkov. V mlekarstvu obratu tega kombinata smo videli, kako pridobivajo maslo, izdelujejo mleko v prahu, čokolado in druge mlečne izdelke. Vsakdo izmed nas se je lahko z njihovimi izdelki posladkal. Po odličnem kosilu smo se odpeljali v Beograd, kjer smo obiskali še Vojni mu-

»Ze zgodaj zjutraj smo se odpeljali po vijugasti cesti do Cortanovcev, kjer je bil vojvodinski tabor bratstva in enotnosti. Hitro smo se seznanili z našimi vrstniki in priredili več skupnih iger. Jaz sem dober šahist, pa sem zastopal v tekmovalju barve našega tabora. Toda nasprotnik je bil boljši in moral sem se predati. Tudi nogometno tekmo smo igrali in zopet so zmagali Vojvodinci. Ta dan smo preživeli prav prijetno. V taboru so nam obljubili, da bodo obisk vrnilli.«

• IZ CORTANOVCEV SO PRIŠLI

Helena Hliš je povedala, kako so pionirji iz Vojvodine vrnilli obisk.

»Naše nove obiskovalce — pionirje iz Vojvodine — smo sprejeli s kratkim programom, nato pa z njimi igrali namizni tenis, kjer smo zmagali s 6:2. Popoldne smo igrali še košarko in nogomet. Vsak je navijal za svoj tabor. V okolici doma, kjer je prijeten senčnat gaj z lesenimi klopmi in mizami, smo se s svojimi novimi prijatelji prijetno pomenkovali in si izmenjali vtise. Pozno popoldne je bilo prijateljskega srečanja konec. Avtobus je vojvodinske pionirje odpeljal, mi pa smo se objeti glasno prepevajoč vračali proti našemu začasnemu domu.«

• PROSLAVA PRAZNIKA VSTAJE LJUDSTVA V BELI CRKVI

»Življenje na Avali je bilo zanimivo, popestreno z različnimi izleti. Dobro se spominjam izleta v Belo crkvo. Vstali smo zgodaj zjutraj in se odpeljali z avtobusom, kajti povabljeni smo bili, da prisostvujemo proslavi praznika. Na kraju prireditve je bilo zbranih ogromno ljudi in komaj smo se prerinili skozi gnečo do odra, kjer so bili igralci in pevci. Tudi mi smo glasno zapeli nekaj pionirskih pesmi v jezikih vseh jugoslovanskih narodov, saj smo imeli v našem taboru priliko, da se jih naučimo.« Melanija Stropnik je še dodala, kako neznanska vročina je bila takrat in so si gasili žejo pri bližnjem studencu.

Branko Kosar je takoj povzel besedo in povedal, da so se na poti proti Beli crkvi ustavili tudi v Šabcu. Tam so si ogledali spomenik padlim borcem in obiskali tovarno Zorka v Šabcu, kjer so jim razkazali tovarniške obrate in postregli z obilnim zajtrkom. Tudi kasneje so jim iz Tovarne Zorka redno pošiljali sladolede, sadni jogurt in druge dobrote.

• SLOVO

»Hitro se je približal zadnji dan naših skupnih počitnic. Na predvečer našega odhoda smo imeli zabavo. Seveda se ni nikomur mudilo k počitku. Ceprav bi morali že spat, se nismo in nismo mogli pogovoriti vsega, ker smo si imeli še povedati. Skoraj vso noč nismo spali. Ko se je pričelo daniti, smo vstali in se začeli pripravljati na odhod. Težko se je bilo posloviti od vseh novih prijateljev, na katere smo se navezali v treh tednih z

vso iskrenostjo in tovarštvom, saj smo živeli kot velika družina. Vsakemu so stopile solze v oči, čeprav smo prej zatrjevali, da se ne bomo jokali. Otožno smo hodili eden do drugega, si stiskali roke in si obljubili, da si bomo pisali takoj, ko pridemo domov.« Tako je končala svojo pripoved Elica Verdnik.

Obljubo so držali. Odkar so se vrnilli, je prišlo na njihove domače naslove že več kot petsto pisem in razglednic iz raznih krajev Jugoslavije. Vsi so žareli od ponosa, da nimajo prijateljev samo doma, ampak po vsej širni domovini.

Tudi Nežka Mlakar, spremljevalka tabora »Sutjeska« je vsa ganjena pripovedovala koliko prisrčnosti, iskrenosti, tovarštva in bratstva je bilo med pionirji in vodstvom. Posebej je pohvalila organizatorje tega srečanja in omenila, s kolikšno voljo in požrtvovalnostjo so delali z mladimi. Toda trud je bil plačan, saj je v vsakem pionirju ostal trajen spomin, da je doživel nekaj lepega ter bo to spoznanje gojil v srcu še mnogo let in mogoče postal, ko odraste, sam pobudnik raznih

akcij, ki bodo zblíževale narode Jugoslavije. Naši udeleženci tabora »Sutjeska 73« so se z vsem svojim bitom vezali na pionirje bratskih republik. To vez so potrdili s ponovnim srečanjem 19. in 20. oktobra, ko so se znova srečali s svojimi jugoslovanskimi prijatelji ob obletnici osvoboditve v Beogradu. Tovarjši Trebše, ki jih je spremljal, je povedal: »Ne znam opisati prvega občutka, ko sem videl, s kolikšno ljubeznijo so se mladi pozdravljali, objemali, kako izredno prijateljstvo gojijo eden do drugega. Bil sem tako ganjen, da sem imel solze v očeh.« Pionirji pa so goreče zatrjevali: »Želimo si še videti pionirje bratskih republik. Nikoli ne bomo pozabili pozdrava, ki smo ga sestavili na taboru »Sutjeska«:

S kao sunce
U kao usklik
T jako Tito
J kao jedinstvo
E kao elan
S kao sloboda
K kao komunist
A kao akcija
S jedinom riječi:
SUTJESKA!

Liza Podpečan-Kuhar

Naše igre misli želje delo

STRAN MLADIH BRALCEV NAŠEGA ČASA

Zaslišala se je pesem vstajajočemu jutru

S prijateljico sva se odpravili na krajši jesenski izlet v naravo.

Narava je trdno spala in nočne ptice so še opravljale svoja opravila. Listje na drevju je še spalo, gozdne živali so smrčale v svojem mehko postlanem ležišču in sanjale najrazličnejše stvari. Tudi nebo je bilo še posuto z zvezdami in luna je veselo vladala med njimi. Kmalu pa so zvezde neslišno bledele druga za drugo. Obrisi lune so postajali bledi. Potok je pričel hitreje teči in se pretegovati po svoji mehki in čisti strugi. Rosne kapljice so počasi hlapele in trava je pričela dvigati svojo zaspano in trudno glavo. Tudi veter je bil že pokonci, pihal je rahlo, kakor da je ves onemogel. Drevesa so rahlo zašumela, listje je postalo ved-

no bolj nemirno. Nočne ptice so se počasi in trudno umikale v svoja skrivališča. V daljavi so se videli nerazložni obrisi gora. Daleč v podružnici je naznanilo dan.

Po nebu so se razlili že prvi sončni žarki, ki so bili slabotni in zaspani. Naravo je prekrivala debela megla, ki se je čedalje bolj tanjšala, dokler se ni popolnoma predala močnejšim sončnim žarkom.

Tu in tam posejane kmetije so zažarele v zlatem soncu. Mučno tišino je predramil hrup traktorja. Krošnje dreves so zaživele, ptiči so zapeli v zboru pesem prebujajočemu jutru v pozdrav.

Rodil se je nov in vesel dan.

Jeraj Blaženka, 7. b
Smartno ob Paki

Draga Blaženka!

Prisrčna hvala za čudovit opis narave. Prepričana sem, da ga bodo mladi in starejši bralci prebrali s posebnim užitek. Naj ti zaupam, da si me prijetno presenetila in dokazala, da

znaš na spredu prisluh-niti, opazovati in čutiti lepoto, ki ti jo nudi narava. Veš, tega ne zmore vsak! Upam, da bova prijateljsko sodelovali

Liza

Peti je treba z ljubeznijo

Ste kdaj žalostni? Seveda. Kdo pa je lahko vedno dobre volje. Ob takih trenutkih si zapojte, slaba volja bo na mah izgnila in vaše srce se bo napolnilo z veseljem in ljubeznijo do življenja. Ne verjamete? Poizkusite!

Cemu takšen uvod? Rada bi napisala o dekliskem pevskem zboru velenjske gimnazije. Saj ste dekleta že slišali, tudi poznate jih najbrž. Pa ste se kdaj vprašali, kaj jim petje pomeni? Ure, ki jih porabijo za vaje, bi lahko imele za razvedrilo. A če človek rad poje, ni nikoli škoda časa.

»Ceprav je delo pri pevskem zboru naporno in mi vzame precej časa, rada hodim na vaje. V pesmi najdem razvedrilo; po tej poti se seznanjam z ljudmi. Privlačna so tudi potovanja. Topel sprejem pri ob-

činstvu pa mi je v zadovoljstvo in plačilo za trud,« pravi Mija.

Dekliski zbor, ki ga vodi prof. Ivan Marin, je lani praznoval skromen jubilej — petletnico svojega delovanja. Ne moremo reči, da je to dolga doba, a je kljub temu dosegal lepe uspehe. Spominimo se srebrne plakete s tekmovalja jugoslovanskih zborov v Celju. Zbor sodeluje pri proslavah v občini in obrobni krajih. Ko stopam po hodniku gimnazije, slišim petje, ki prodira v vsak še tako skriti kotiček. Obrnem se, še za trenutek prisluhnem in stopim na ulico. Vprašam se: »Kaj je še lepšega kot pesem, ki prihaja iz mladih grl; pesem, ki je zapeta z ljubeznijo...«

M. Vovk

Pionirji z osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh, ki so taborili letos na Avali. Z njimi na sliki sta tudi učiteljica Nežka Mlakarjeva in tovariš Trebše

srečni pionirji, ki so letos taborili od 1. julija do 21. julija v tem taboru.

Ze od daleč sem videla napis BILI SMO V TABORU BRATSTVA »SUTJESKA« 1973, ki je izza steklene omarice ponosno vabil mimoidoče. Med razstavljenimi spominki je najbolj opozarjala nase knjiga z naslovom: NE TREBA ZAKLJUČAVATI DRUGARSTVO I LJUBAV U SRCU.

Vstopila sem v prostor, kjer so bili zbrani pionirji — udeleženci tabora »Sutjeska« in se sproščeno pogovarjali s svojo tovarišico NEŽKO MLAKAR, ki jih je spremljala na tabor v Beograd. Prisrčno in prijetno vzdušje se je še povečalo, ko je prišla mednje ELFRIDA AMBROŽIČ, sekretarka občinske zveze DPM Velenje in ponudila vrečko bonbonov svojim mladim prijateljem. Na vsako postavljeno vprašanje so želeli odgovoriti vsi pionirji hkrati, zato smo se domenili, da bo vsak povedal dogodek, ki se ga najraje spominja.

• OBISKALI SO NAS VOJAKI

»Šuplja stena — tako smo poimenovali naš tabor je bil nekega popoldneva posebno živahen, ker smo pričakovali obisk vojakov, s

• NOČNI PREPLAH

»Nekega večera vodiči niso dovolili, da bi se zvečer predolgo zabavali, temveč smo morali zgodaj spat. Godrnjaje smo zlezli v postelje. Mašo sem zadrimal, nato sem zaslišal streljanje. Vsi smo skočili pokonci. Razburjeni smo se spraševali, kaj je, nato pa je prišel komandir Miša in rekel, naj gremo tiho iz plosolja. Nekateri so odšli kar v pižamah. Spodaj so nas čakali vojaki in povedali, da je naš tabor »napaden«. Hitro smo odšli v gosjem redu za vojaki. Čudno se nam je zdelo, da vojaki nimajo orožja. Ob cesti Karlovac — Beograd smo se skrili in čakali. Nenadoma prileti v zrak raketa. Vsi smo se ustrašili in se potuhnilli. Dolgo smo čakali, pa nikogar ni bilo. Vrnili smo se v tabor, tam pa smo našli slepe naboje, ki so jih izstrelili vojaki. Povedali so, da smo imeli le preizkušnjo nočnega napada in da smo jo dobro prestali.«

• OGLED ŠOLE SLUŽBENIH PSOV

Milan Božič pa se spominja.

»Z vojaki in miličniki smo postali veliki prijatelji in nekega dne smo si o-

zej na Kalamegdanu in muzej Maršala Tita, v katerem je posebno zanimiva zbirka štafetnih palic in drugih spominkov, ki jih je tov. Tito prejel ob najrazličnejših priložnostih;« je končal svojo pripoved Branko Kugonič.

• KOPANJE V SAVI

Darinka Poljanšek se spominja tele razveseljive dogodivščine.

»Po kosilu smo se odpeljali proti Beogradu. Na obrežju Save smo zagledali vojake, ki so ravno telovadili. Komandant je povedal, da imajo ob Savi svoj tabor. Ogledali smo si ga. V šotorih je bil vzoren red. Nato so nas vojakj popejlali s čolni po Savi. V vsak čoln je šlo po osem pionirjev. Vozili smo se petnajst minut. Nato smo šli na kopanje. Vojaki so s svojimi telesi naredili ograjo v vodi, da bi kdo izmed nas ne utonil ali da ga ne bi odnesla voda. Veselo smo čofotali in se lovili, kajti tiste dni je bilo v Beogradu neznansko vroče. Pri odhodu so vojaki podelili tudi značke JLA.«

• PRI PIONIRJIH TABORA »SUTJESKA« V VOJVODINI

Franc Zajamšek je povedal, kako so obiskali vojvodinske pionirje.

O SINDIKALNI ORGANIZIRANOSTI

V začetku oktobra je dal občinski sindikalni svet v javno razpravo predlog družbenega dogovora o usklajevanju meril za delitev dohodka in osebnih dohodkov za območje velenjske občine, ki ga je pripravila posebna delovna skupina. V informaciji, ki so jo dobile v zvezi s tem vse TOZD gospodarstva in negospodarstva v občini, je bila tudi zahteva, da morajo temeljne organizacije združenega dela predlog obravnavati in ga najpozneje v tridesetih dneh od dneva, ko so ga prejele, sporočiti predlagateljema občinskemu sindikalnemu svetu in skupščini občine Velenje odločitev ali se vključujejo v postopek. Poleg tega naj bi posamezne TOZD v tem času do 3. novembra izvolila delegata za zbor udeležencev ter o vsem tem seznanila občinski sindikalni svet do 7. novembra.

Zal mnoge temeljne organizacije negospodarstva tega še niso storile, so poudarili na razširjeni seji občinskega odbora sindikata storitvenih dejavnosti in predsednikov osnovnih organizacij v temeljnih organizacijah združenega dela, ki je bil sredi preteklega tedna. Nekateri so se opravičevali, da je v majhnih delovnih organizacijah v tako kratkem času zelo težko dobiti skupaj ljudi, ki so v glavnem na terenu. Drugi spet, da je na zavlačevanje vplival tudi zaostren položaj na Bližnjem vzhodu... Slišati pa je bilo tudi opravičilo, da tega niso mogli opraviti zato, ker je bil direktor bolan!?

Sicer pa so navzoči poudarili, da se strinjajo s predlogom družbenega do-

govora. (O njem smo podrobno pisali v 31. številki našega tednika.) Imeli pa so tudi nekaj pripomb. Tako so menili, da delavcu, ki opravlja odgovornejšo družbenopolitično samoupravno funkcijo v TOZD (predsednik delavskega sveta, predsednik sindikalne organizacije, predsednik mladine itd.) naj ne bi pripadla povečana udeležba pri delitvi osebnih dohodkov, kot je zapisano v predlogu, ker je dolžnost vsakega delavca, ki je na to mesto izvoljen, da to delo opravlja. Zavzeli pa so se, da mora delovna organizacija tem funkcionarjem zagotoviti dovolj časa za odpravljanje funkcije v času službe. Predlagali so tudi, naj bi dobil delavec v primerih, ko gre za sklenitev zakonske zveze, porod v ožji družini in preselitev, dva dni dopusta in ne samo enega kot je predvideno v predlogu.

Vsi pa so odločno podprli zahtevo, da bo treba družbeni dogovor o usklajevanju meril za delitev dohodka in osebnih dohodkov za velenjsko občino, potem ko bo podpisan, dosledno izvajati. Doslej je bilo sprejetih že veliko dogovorov, ki pa so za nekatere veljali le na papirju, v praksi pa se niso upoštevali, so poudarili.

Na razširjeni seji občinskega odbora sindikata delavcev storitvenih dejavnosti in predsednikov osnovnih organizacij sindikata temeljnih organizacij združenega dela so govorili tudi o predlogu bodoče organiziranosti na področju sindikata storitvenih dejavnosti velenjske občine. Tako izhodišče predvidevajo, naj bi ustanovile osnovne organizacije sindikata v temeljnih organizacijah združenega dela na področju sindikata storitvenih dejavnosti velenjske občine. Tako izhodišče predvidevajo, naj bi ustanovile osnovne organizacije sindikata v temeljnih organizacijah združenega dela na področju sindikata storitvenih dejavnosti velenjske občine. Tako izhodišče predvidevajo, naj bi ustanovile osnovne organizacije sindikata v temeljnih organizacijah združenega dela na področju sindikata storitvenih dejavnosti velenjske občine.

meljnih organizacijah združenega dela na področju sindikata storitvenih dejavnosti štiri občinske sindikalne konference, in sicer: občinsko sindikalno konferenco delavcev trgovine, delavcev gostinstva in turizma, delavcev stanovanjske in komunalne dejavnosti ter občinsko sindikalno konferenco delavcev obrti.

Občinsko sindikalno konferenco delavcev trgovine naj bi ustanovile osnovne organizacije sindikata v TOZD trgovina ERA Velenje, NAMA Ljubljana — veleblagovnica Velenje, Zarja Šoštanj, Merx Šoštanj in Vino Smartno ob Paki. Poleg tega naj bi osnovne organizacije sindikata ustanovili tudi v poslovalnici Mercator v Velenju, pri Petrolu (bencinske črpalke) in povsod tam, kjer bodo dani pogoji za ustanovitev. Te organizacije bodo volile svoje delegate v občinsko konferenco sindikata delavcev trgovine.

Občinsko sindikalno konferenco delavcev gostinstva in turizma bi ustanovile osnovne organizacije sindikata iz gostinskih podjetij Paka — Velenje, Pod gradom — Velenje in Kajuhov dom Šoštanj. V to konferenco se bodo lahko vključili tudi delavci, ki delajo na področju gostinstva v TOZ gostinske enote.

Občinsko sindikalno konferenco delavcev stanovanjske in komunalne dejavnosti bi ustanovile osnovne organizacije sindikata Toplovoda Velenje, Stanovanjskega podjetja, in v TOZD KOC Velenje.

Občinsko sindikalno konferenco delavcev obrti pa bi ustanovile osnovna organizacija sindikata čevljarstvo Velenje, v TOZD storitve Koc Velenje, kleparstvo-vodovod Šoštanj in osnovna organizacija delavcev zaposlenih pri zasebnih delodajalcih.

PO DOLENJSKEM

Ljudje pravijo: »Več znaš, več veljaš!« Zato si v šoli vcepjamo vsemogoče znanje v naše glave. Kot se nekaj hitro naučiš, pa tudi pozabiš kmalu, saj je dovolj nove snovi. Tako pri literaturi spoznavamo pesnike in pisatelje, beremo njihova dela in se učimo pesmice. Seveda pa moramo najboljše poznati slovenske umetnike. Da pa bi to tudi držalo, grede gimnaziji vsako leto na literarno ekskurzijo po Dolenjskem, kjer se je rodilo nekaj naših najpomembnejših pisateljev.

V petek zjutraj smo se vsi četrtošolci in razredniška zložila na avtobus in se s polno mero dobre volje odpeljali. Stiskanje pesti in optimizem nam nista prinesla lepega vremena. Vsekozi je rosil dež in tudi mrzlo je bilo kar precej.

Najprej smo si ogledali zanimiv muzej v Brežicah, Gorjupovo galerijo in »forma vivo« v Kostanjevici. Naslednja postaja pa je bil samostan Pleterje z znamenito knjižnico, hruškami in slivovko. Vstop je dovoljen samo močnejši polovici, tako da smo dekleta morala počakati pred vrati. Fantje slivovke niso dobili, a so bili z obiskom zelo zadovoljni. Pleterje je kartuzija, zgrajena 1407—1413. Ustavili smo se tudi v Novem mestu, kjer je nekaj časa živel Kette. Prenočili smo v prijaznem letoviškem mestu v Dolenjskih Toplicah. Zal nam je bilo, da si zaradi dežja ni-

smo mogli ogledati Kočevskega roga.

Naslednji dan smo se ustavili na Muljavi in si ogledali Jurčičevo rojstno hišo, seveda nismo mogli mimo Krjavljeve kočice in edinega pozlačenega oltarja v Sloveniji. Prijazno smo bili sprejeti v cisterijanskem samostanu v Stični, ustanovljenem l. 1136. V Kočevju smo stopili v dvorano, kjer je bilo med NOB prvo zasedanje slovenskih poslancev. Nato smo se obrnili in se ustavili v Ribnici.

Čeprav je ta znana po »suhhi robi«, smo v zvezi z njo videli le spominke. Tudi v rojstnih krajih Levstika in Trubarja smo postali za nekaj časa in se spomnili na zaslužna moza. Na gradu Turjaku smo lahko občudovali le starodavno li-po, grad pa je bil zaradi obnavljanja zaprt. Morali smo izpustiti obisk Sv. Urha pri Ljubljani, saj se vreme ni izboljšalo.

V Velenje smo prispeli okoli sedmih zvečer. Malo utrujeni in jezni na vreme, a zadovoljni. Ekskurzija je bila prijetno in poučno do-živetje za vse.

M. Vovk

17. do 30. novembra

DRŽAVNI PRAZNIKI

- 29. nov. 1943 se je začelo II. zasedanje Avnoja v Jajcu, ki je sprejelo zgodovinske sklepe za ustanovitev nove Jugoslavije
- 29. nov. 1945 proglašenje Federativne ljudske republike Jugoslavije

SPOMINSKI DNEVI IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

- 19. nov. 1828 umrl nemški skladatelj Franz Schubert
- 20. nov. 1910 umrl ruski pisatelj Lev Nikolajevič Tolstoj
- 20. nov. 1858 rojena švedska pisateljica Selma Lagerlöf
- 21. nov. 1694 rojen francoski mislec Francois Arout — Voltaire
- 22. nov. 1869 rojen francoski pisatelj Andre Gide
- 23. nov. 1747 rojen baron Žiga Zois
- 24. nov. 1906 umrl slovenski pesnik Simon Gregorčič
- 25. nov. 1914 umrl slovenski skladatelj Davo-rin Jenko

Trgovsko podjetje na veliko in malo s servisi

AVTO-CELJE Celje

obvešča lastnike avtomobilov RENAULT, da ima ponovno v zalogi vse rezervne dele za avtomobile RENAULT.

Obiščite servisni obrat v Celju na Ipvčevi 21 ali

prodajalno »AVTO-CELJE«
Velenje, Partizanska 3

profil

sproščeno in odkrito odgovarjala.

• KAKO STE PRIŠLI DO TEGA LEPEGA STANOVANJA?

Gorenje nama ga je prekrbilo. Res je prostorno in udobno, vendar v njem ne bova ostala dolgo, ker si bova sezidala hišo v Kavčah.

• ZAKAJ STE SE ODLOČILI ZA GRADNJO, SAJ VAM TU VENDAR NISAR NE MANJKA?

V začetku sva varčevala in s prihranjenim denarjem nameravala kupiti avto. Mož je šel delati šoferski izpit in padel. Tako je šel avto po gobe.

• VENDAR TO NI MOGEL BITI EDINI VZROK, SAJ SO NEKATERI LJUDJE NA VISOKIH POLOŽAJIH DELALI IZPITE TUDI PO VEČKRAT IN NISO OBUPALI.

Temu sem kriva tudi sama, saj sem ga nagovarjala naj vse skupaj pusti, ker je toliko nesreč na cestah. Poleg tega sem si tako želela imeti malo svojega vrta in sklenila sva, da bova začela zidati.

• KJE BOSTE DOBILI DENAR ZA IZGRADNJO HIŠE?

Z možem sva dobila kredit v tovarni in Ljubljanski banki, kjer namensko varčujeva. Pa tudi denarj prihranjen za nakup avtomobila, sva primaknila zraven. Tako smo v nedeljo vplivali že prvo ploščo.

• KAKŠNO DELO OPRAVLJATE V GOREN-JU?

Pred porodom sem bila ob tekočem traku za gotove izdelke. Ko sem se vrnila s porodniškega dopusta je bilo to mesto zasedeno in sedaj delam kot kontrolor pri grelcih. Delo ni lahko, saj dobivam dodatne bloke za mleko, poleg tega pa delam še v dveh izmenah. Saj ne, da bi se pritoževala, vendar upam, da se bo sčasoma tudi to uredilo.

• GLEDE NA TO, DA DELATE V DVEH IZMENAH, SE PRI VAS GOTOVO POJAVLJA PROBLEM OTROŠKEGA VARSTVA.

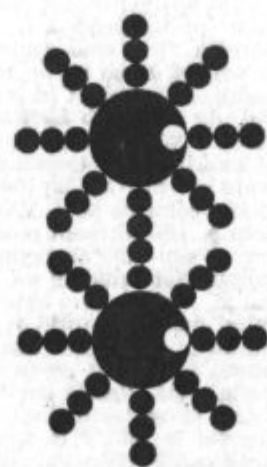
Ne. Petletni Simon hodi v vrtec, Aleksandra, ki je stara eno leto pa je doma. Mož dela v dveh izmenah in tako sva lahko varstvo otrok uredila in prikrojila službam.

• KAJ VAM JE V TOVARNI NAJBOLJ VŠEČ?

Nasploh vse. Tu sem spoznala svojega moža, dobila stanovanje, otroka in tako je celo moje zadnje obdobje vezano na tovarno Gorenje. Najbolj mi je pa všeč, ko pride tovariš direktor Atelšek vsak dan okoli, se z nami pogovori in probleme, če so, takoj uredi. Dobro se spominjam, ko nam je nekoč rekel: »Najprej štalca — potem kravca« in zato sem tem bolj vesela, ko lahko sedaj gradim.

Anica Gorišek je ena izmed tistih delavk Gorenja, ki že osem let pridno in vestno dela v tej tovarni. 27-letna delavka stanuje v prostornem stanovanju stolpnice v Velenju. V njem seveda ne kraljuje sama, saj je mati dveh otrok in tu je še mož Mirko, ki je tudi zaposlen v Gorenju. Na moja radovedna vprašanja je

hotel paka

Gostinsko podjetje PAKA Velenje

Obveščamo vas, da smo pričeli z prodajo rezervacij za SILVESTROVANJE

- Silvester večerja v hotelu »PAKA« 200 din
- Silvester večerja v kegljišču hotela »PAKA« 50 din
- Silvester večerja v restavraciji »JEZERO« 150 din

Rezervacije sprejema recepcija hotela »PAKA«, telefon 85-133 do 136 in Restavracija »JEZERO« telefon 85-170.

PRIPOROČAMO VAM PRIJETNO SILVESTROVANJE!

Občina Velenje — sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč razpisuje po 9., 10., 11. in 12. členu zakona o urejanju in oddajanju stavbnih zemljišč (Uradni list SRS št. 42-66 in 20/71) ter po 4., 5., 6., 7. in 8. členu zakona o urejanju in oddajanju stavbnih zemljišč (Skupščinski Saleški rudar št. 2/71, 4/71 in 8/72)

JAVNI NATEČAJ

1. Za oddajo v uporabo stavbnega zemljišča za gradnjo 102-stanovanjskega bloka na zemljišču parc. št. 2710 k. o. Velenje, v skupni izmeri 2120 m².

2. Z gradnjo bloka je treba pričeti najkasneje v 6 mesecih, končan pa mora biti najkasneje v 2 letih po dodelitvi zemljišča, sicer investitor izgubi pravico uporabe na dodeljenem zemljišču.

3. Izklicna cena za pravico uporabe zemljišča znaša 20 din za 1 m². Skupni znesek za uporabo stavbnega zemljišča pod točko 1 znaša 42.400 din.

4. Prispevek za komunalno ureditev znaša po 33.000 din na stanovanje, in sicer znaša za gradnjo 102-stanovanjskega bloka 3.366.000 din.

5. Znesek pod točko 3 tega razpisa je poravnati v roku treh dni od dneva pravnomočnosti odločbe o dodelitvi zemljišča, znesek pod točko 4 pa takole: 34 % od skupnega zneska, to je 1.144.440 din do 10. 12. 1973, 33 % od skupnega zneska, to je 1.110.780 din do 30. 3. 1974, 33 % od skupnega zneska, to je 1.110.780 din do 30. 5. 1974.

Za plačilo zneskov 1.110.780 din, ki sta vezana na na roka, to je 30. 3. 1974 in 30. 5. 1974 se računajo 12 % obresti, ki tečejo od dneva plačila prvega obroka, to je 10. 12. 1973 dalje.

6. Varščina, ki jo mora poravnati ponudnik najmanj en dan pred odpiranjem ponudb, znaša 40.000 din. Ponudnik se lahko udeleži javnega natečaja le, če predloži potrdilo o vplačilu varščine, ki jo je dolžan nakazati na sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč SO Velenje št. računa 30750-652-28073 z oznako, da je depozit.

Varščina zapade v korist sklada, če ponudnik odstopi od ponudbe potem, ko je že uspel na natečaju. Udeležencu, ki na natečaju uspe, se varščina obračuna pri plačilu zneskov iz točke 3 tega razpisa, ostalo pa se vrne. Najboljši ponudnik je dolžan plačati tudi vse davščine, ki so v zvezi s prometom tega zemljišča, zlasti eventualni davek na promet s kmetijskimi zemljišči.

7. Komunalni strošek zajema celotno sekundarno komunalno opremo, razen toplo voda, ki se zahteva v Velenju po urbanističnem načrtu.

8. Pisane ponudbe morajo vsebovati ponudnikov natančen naslov, rok za začetek in dokončanje gradbenih objektov, ponujeno ceno in način plačila, ponudnikov podpis ter priloženo potrdilo o plačilu varščine.

9. Ponudba mora prispeti v zaprti ovojnici, najkasneje do vključno 3. 12. 1973 do 14. ure na naslov: SKLAD ZA UREJANJE IN ODDAJANJE STAVBNIH ZEMLJIŠČ SO VELENJE: »JAVNI NATEČAJ STANOVANJSKEGA BLOKA 102«.

V primeru dveh enakih ponudb ima prednost tista, ki je prej prispela.

10. Odpiranje ponudb, kjer lahko prisostvuje tudi ponudnik, bo v torek, ob 8. uri v pritličju soba št. 9, upravne zgradbe Skupščine občine Velenje.

11. Stroški licitacijskega postopka znašajo 2.400 dinarjev. Stevilka: 464-12/1973-4 Datum: 16. 11. 1973

Na podlagi 15. člena zakona o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov ter o načinu, po katerem občani in zasebne pravne osebe obračunavajo davek od prometa proizvodov in storitev (Uradni list SRS, št. 54/72) in 170. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-73/72) izdaja Davčna uprava Skupščine občine Velenje

POZIV

k vložitvi napovedi o proizvedenih količinah vina za leto 1973

Napoved je treba vložiti do 30. novembra 1973.

Napoved so dolžni vložiti zasebni proizvajalci vina, katerih letna proizvodnja presega količine, ki so za potrebe članov gospodinjstva oproščene plačila prometnega davka.

Z odlokom o posebnem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve občine Velenje se za potrebe članov gospodinjstva prizna 220 litrov na družinskega člana, starega nad 18 let.

Napoved je treba vložiti pri davčni upravi občine, v kateri se plačuje davek od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti.

Za proizvedene količine vina se šteje celotna proizvodnja v letu, za katero se vlaga napoved. S celotno proizvodnjo so mišljene tudi količine, ki so za potrebe družinskih članov proste davka.

Napoved je treba vložiti na predpisanem obrazcu, ki se dobi pri davčni upravi občine.

Zasebni proizvajalci, ki prodajajo vino, so dolžni vlagati tudi posebne trimesečne napovedi o prodanih količinah vina na posebnem obrazcu, ki se dobi pri davčni upravi občine.

Te prijave so dolžni vložiti tudi tisti, katerih proizvodnja ne presega količin odobrenih za potrebe članov gospodinjstva, pa te količine prodajajo samostojnim gostincem.

Zavezanec — občan se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 500 do 10.000 dinarjev, če v predpisanem roku ne vloži napovedi o proizvedenih količinah vina.

Velenje, dne 7. 11. 1973

Skupščina občine Velenje
Davčna uprava

VEČ ZBRANOSTI V IGRI

Mislinjčani so že tretjič izgubili s tesnim rezultatom 3:2, tokrat z moštvom Bleda. Prvi niz so Mislinjčani dobili kar s 15:1, nato pa so dva niza zmagali domačini in povedli z 2:1. Četrty niz je pripadal ponovno gostom, saj so zmagali kar

RUDAR TRETJI

Nogometaši SCNL so končali jesenski del prvenstva. Velenjski Rudar je od 11 srečanj zmagal 5 tekem, tri igral neodločno, tri srečanja pa izgubil.

V zadnjem odločilnem srečanju za jesenskega prvaka so Velenjčani izgubili tekmo v Bakovcih z rezultatom 2:1 (2:0). Tako so Bakovci postali jesenski prvaki. Velenjčani pa so ostali na tretjem mestu z dvema točkama zaostanka.

Končna lestvica jesenskega dela:

1. Bakovci	11 6 3 2 21:16 15
2. Dravinja	11 6 2 3 19:10 14
3. RUDAR	11 5 3 3 16:17 13
4. Steklar	11 5 2 4 16:19 12
5. Brežice	10 5 1 4 20:17 11
6. Pohorje	11 4 3 4 16:17 11
7. Tehnostroj	11 3 4 4 19:21 10
8. Silvnica	11 4 2 5 18:21 10
9. Branik	11 4 1 6 15:15 9
10. Beltinka	11 4 1 6 19:21 9
11. Rakičan	11 3 3 5 18:29 9
12. Olimp	10 2 3 5 16:18 7

15:3. V odločilni peti igri pa so bili Blejci boljše in osvojili obe točki.

Moštvo Mislinja igra zelo nestanovitno, kar se je posebno pokazalo v igri z Bledom, ko so dva niza dobili brez težav, vendar so srečanje izgubili. Borbenosti in dobre tehnike mladim Mislinjčanom ne manjka, vendar so v kritičnih trenutkih vse preveč nervozni, da bi lahko s umirjeno in zbrano igro obrnili rezultat v svojo korist.

MAI oglasi

• **PRODAM RABLJENO POHISTVO** — spalnica, kuhinja in dnevna soba. Ogled v torek, 20. 11. in 21. 11. 1973, od 15. do 17. ure. Slandrova 43, Velenje.

• **MANJSI VOZ** z navadnimi ali gumijastimi kolesi, dobro ohranjen, za vprego ene krave kupim. Franc Smon, Zavodnje 23, Soštanj.

• **SOBO** v centru Velenja ali bližnji okolici iščeta zakonca — intelektualca, brez otrok, za določeno čas. Ponudbe sporočite na telefon št. 85-422 inter-na št. 32.

VETERINARSKO SANITARNI UKREPI PROTI STEKLINI

Zaradi neposredne ogroženosti nekaterih občin v vzhodnem predelu SR Slovenije, menimo, da steklina ogroža območja tudi vseh drugih občin v SR Sloveniji. Za preprečevanje, zatiranje in izkoreninjenje stekline na območju SR Slovenije, se uporabljajo določeni veterinarsko sanitarni ukrepi.

Ce se pojavi steklina ali znaki, po katerih se lahko sumi, da je domača žival ali divjad zbolela ali poginila za steklino (spremenjeno vedenje, močna razdraženost ali potrlost, napadi na druge živali ali ljudi brez vzroka, izguba prisebnosti, ohromelost spodnje čeljusti ali zadnjega dela telesa in slinjenje) mora lastnik, rejec, čuvaj, lovec in drugi to takoj sporočiti pristojni veterinarski inspekciji ali najbližji veterinarski postaji.

Ce obstaja sum, da je žival zbolela za steklino, mora lastnik tako živino takoj izolirati v prostor ločen od ljudi in drugih živali in o tem obvestiti najbližjo veterinarsko postajo, ki odloči veterinarski nadzor ali ubijanje.

Domače živali, pri katerih se sumi, da so zbolele za steklino, ki so napadale in nevarne zveri, ki pridejo v bližino naselja, čred, hiš in ki se nenavadno vedejo, je treba takoj ubiti (ne poškodovati glave). Truplo ubite živali je treba zavarovati tako, da je ljudem in živalim onemogočen dostop do trupla ter o tem obvestiti najbližjo veterinarsko postajo, ki strokovno ukrepa.

Pse in mačke, ki so ugriznili ali drugače poškodovali človeka, je treba takoj strogo izolirati (zapreti). **KDOR VIDI ALI IZVE O UGRIZU ALI POSKODBI ČLOVEKA, MORA O TEM TAKOJ OBVESTITI NAJBLIŽJO VETERINARSKO POSTAJO OZIROMA ZDRAVSTVENO SLUŽBO NA OBMOČJU OBČINE, KI UGOTOVI IN VZAME OD POŠKODOVANEGA ČLOVEKA VSE PODATKE O LASTNIKU ŽIVALI, KI GA JE POŠKODOVALA TER JIH TELEFONIČNO IN PISMENO POSREDUJE PRISTOJNI VETERINARSKI IN SPEKCIJI IN VETERINARSKI POSTAJI.**

VETERINARSKA POSTAJA MORA O REZULTATIH KLINIČNEGA PREGLEDA ŽIVALI PRVEGA, PETEGA, DESETEGA IN PETNAJSTEGA DNE POROČATI PRISTOJNI ZDRAVSTVENI ORGANIZACIJI DRUŽENEGA DELA TER VETERINARSKI IN SPEKCIJI.

LOVSKE ORGANIZACIJE, posamezni člani lovskih družin, ki pakirajo ali zakopavajo trupla pobitih ali poginjenih zveri, morajo pri tem uporabiti **VARNOSTNE ROKAVICE**. Trupla pokončenih zveri in pižmov na okuženem ali neposredno ogroženem območju je treba takoj zapakirati v nepropustno vrečo z navedbo kraja in odnosa odstrela oziroma najdbe in takoj poslati najbližji veterinarski postaji. V izjemnih primerih, zaradi prevleke oddaljenosti kraja ali drugih okoliščin, se trupla zakopljejo najmanj v meter globoko jamo.

V okuženem ali neposredno ogroženem območju je prepovedano odirati trupla divjadi in jemati lovske trofeje te divjadi. O tem odloča pristojna veterinarska inspekcija.

Ce se ugotovi ali obstaja sum, da je žival zbolela za steklino, je takšno živino prepovedano klati.

ZA ZAKLANE ŽIVALI ALI Odstreljeno divjad, ce se sumi, da je zbolela za steklino, mora biti njeno meso v vsakem primeru veterinarsko sanitarno pregledano, čeprav je namenjeno za domačo uporabo.

PREPOVEDANO JE UPORABLJATI ALI DAROVATI MESO, MLEKO, DRUGE SUROVINE IN PROIZVODE, KI IZVIRAJO OD ŽIVALI ZBOLELIH ALI SUMLJIVIH, DA SO ZBOLELE ZA STEKLINO.

Poginjene živali, za katere se sumi, da so poginile ali bile pokončane zaradi stekline ali suma, da so zbolele za steklino, je prepovedano odirati. Trupla in kože takih živali neškodljivo odstranjuje veterinarska služba.

Prostori, predmeti in neposredna okolica, ki so bili v dotiku z bolnimi živalmi ali posameznimi deli, se morajo razkužiti. Posodo, ovrtnice in druge predmete steklih psov in mačk je treba zakopati ali zagati.

NEIZPOLNJEVANJE UKREPOV SE KAZNUJE PO TEMELJNEM ZAKONU O UKREPIH ZA POSPEŠEVANJE ŽIVINOREJE IN O ZDRAVSTVENEM VARSTVU ŽIVINE (Uradni list SFRJ, št. 16/65 in 29/66).

Veterinarska inspekcija pri SO Velenje

ODLIČNA IGRA ŠOŠTANJSKIH ROKOMETAŠEV

Prvi del prvenstva v II. zvezni rokometni ligi je končan. Na vrhu lestvice sta Slovan iz Ljubljane in Celje, ki zaostaja za 2 točkama. Šoštanjčani so na 8. mestu, medtem ko so rokometiški Sevnice na zadnjem.

V zadnjem kolu so rokometiški Šoštanj pripravi prijetno presenečenje z zmago nad odličnim moštvom Mehanika iz Metkoviča, z rezultatom 18:16 (12:9). Fizično močnejši gostje, ki imajo v svojih vrstah tudi reprezentanta in nosilca zlate kolajne DRAGUNA, niso mogli ugnati hitrih in borbenih domačinov.

Gostje so v prvih minutah vodili s 3:0, v 13. minuti so Šoštanjčani izenačili na 5:5 in nato prišli v vodstvo pri rezultatu 7:6. Do odmora pa so imeli prednost treh golov 12:9. V nadaljevanju so domačini vodili že s 15:10, nakar so gostje zmanjšali razliko na 15:13. V odločilnih trenut-

kih, ko bi lahko gostje izenačili, se je izkazal vratar Pejovnik, ki je obranil 2 sedemmetrovki. V zadnjih minutah pa so domačini s preudarno igro uspeli obdržati igro v svojih rokah in tako osvojili 2 dragoceni točki. Največ zasluga za zmago ima vratar Pejovnik, Stefan Kac in Hajšek, pa tudi ostali igralci, ki so se borili in dodali svoj delež za pomembno zmago.

Gole so dosegli: Stefan Kac 6, 3. Klemenčič, Prašnikar in Vačovnik 2, Stvarnik, R. Kac in Kompan po enega. Za goste je bil najuspešnejši reprezentant Dragun s 5 goli.

Lestvica:

1. Slovan	11 10 0 1 223:164 20
2. Celje	11 9 0 2 214:165 18
3. Mehanika	11 7 1 3 216:177 15
4. Industro	11 7 0 4 189:214 14
5. Mladost	11 5 1 5 198:193 11
6. Zenica	11 5 0 6 201:197 10
7. Varteks	11 5 0 6 206:207 10
8. Šoštanj	11 4 0 7 182:206 8
9. Split	11 4 0 7 157:181 8
10. Premium	11 3 1 7 198:216 7
11. Metalac	11 3 0 8 163:202 6
12. Sevnica	11 2 1 8 189:210 5

V ZADNJI MINUTI OB ZMAGO

Šmarčani so v Ljubljani proti Slovanu osvojili točko, lahko bi zmagali, saj so vodili vse do zadnje minute, ko so Ljubljani izenačili na 2:2, kar je bil končni rezultat tekme.

Nogometaši Šmartnega so prišli v vodstvo z 1:0, ko so v 32. minuti domačini zadeli svoj gol. V drugem polčasu so domačini izenačili na 1:1. V 69. minuti pa je Prašnikar dosegel gol in Šmarčani so vodili z 2:1. Ko je vse kazalo, da je

zmaga njihova, so Ljubljani v zadnji minuti rezultat izenačili na 2:2.

Šmarčani so prikazali dober nogomet, zato bodo ljubitelji nogometa v nedeljo v Smartnem lahko gledali zanimiv derby Smartno: Kladivar.

Smartno: I. Podgoršek, Napotnik, Kompan, Hribernik, F. Podgoršek, A. Podgoršek, Kac, Prašnikar, Vizovišek, (Lakner), Topčič, Omladič.

SMUČARJI!

Društvo prijateljev mladine in Smučarski klub Velenje, organizirata sejem rabljene smučarske opreme, ki bo v nedeljo 25. novembra 1973 v avli osnovne šole Miha Pintar-Toledo Velenje.

Sejem bo odprt od 9. do 13. ure.

Prodali ali kupili boste lahko raznovrstno smučarsko, kakor tudi ostalo zimsko športno opremo.

OBVESTILO

Cenjene obiskovalce Kinogledališča Velenje obveščamo, da smo na splošno željo obiskovalcev predstavili čas predvajanja filmov od 19. na 20. uro. Tako boste lahko že prihodnjič, to je 12. novembra, gledali film ob 20. uri.

Dom kulture Velenje

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta in starega očeta

JOŽETA DOBNIKA

se najtopleje zahvalujemo vsem delovnim organizacijam ter društvu upokojencev za darovane vence, godbi Zarja pa za prisrčno spremstvo.

Zahvala tudi govornikom Milošu Volku in Franju Stanovškemu ter predsedniku krajevne skupnosti Gaberke za poslovilne besede.

Iskrena hvala sorodnikom, sosedom ter mnogim darovalcem cvetja in vsem, ki so ga tako številno spremljali na njegovi zadnji poti.

Zalujoči: sinova Tone in Ivan ter hčerka Mara z družinami

ANGELA SKRBI ZA BOHEMA

Rudi Bardorfer, glasbenik, propadli podjetnik, dolžnik, ki je obrnil domovini hrbet in ilegalno pobegnil v Švico, zdaj v Thunu izkorišča gostoljubje nekdanje Šoštanjčanke.

Verjetno je malo občanov, ki ne poznajo melodij in pesmi Rudija Bardorferja in njegovega ansambla. Prepričani pa smo, da je mnogo tistih, ki niso vedeli, kaj je ta samosvoj glasbenik v zadnjih letih poleg pisanja pesmi še počel. Na primer to, da je imel v Prekopi in na Gomilskem obrt, da je bil v Trbovljah obsojen, ker je v Izlakah ukradel psa, da je v Savinjski dolini in še kje sladkorečno marsikoga naplahal za težke tisočake...

Kot nam je ob obisku v Švici sam pripovedoval, bi naj bil Rudi Bardorfer žrtev zarote. To, kdo bi naj bil zarotniki, nam pri najboljši volji ni znal pojasniti, čeprav je mnogo govoril. Trdi pa, da je moral pobegniti iz Slovenije, ker mu je bilo tu onemogočeno svobodno ustvarjanje. To je že lažje verjeti, če vemo, na kakšen način je napet najtil marsikoga v Savinjski dolini, Domžalah, Ljubljani, Suhi Krajin, Ptuj.

Sicer pa pojdimo po vrsti. Rudi Bardorfer je bil rojen kot nezakonski sin roletarja v Sarajevu. Njegova mati se je tik pred vojno poročila z vojnim uslužbencem, Ljubljancem, ki je ženo s tremi otroki pripeljal v Ljubljano. Njegov najstarejši brat je odrinil v partizane, Rudija so Italijani prepeljali v mladinsko internacijo, od koder se je vrnil in na Reki končal vojno glasbeno šolo. Po službovanju v armadi je nekaj časa igral v godbi Ljudske milice, potem se je zaposlil pri Slovenski filharmoniji in za-

sevanjem ubili njegovo možkosti, da je sterilen, se ni dolgo grel v nobenem obljemu, kar je delal izredno rad, dokler ni srečal Cite iz Griž. Za njo je hotel splesti gnezdo, kar mu je kot ravnatelj glasbene šole v Ormožu tudi uspelo. Dobila sta sina Rudija, nato pa še enega. Toda medtem je Rudijeva popularnost zaradi harmonike in še česa že tako zrasla, da je bil prepričan, kako je on nekdo in nekaj. Vsekakor pa človek, ki ga ljubezen mlade žene in matere utesnjuje, saj bi on rabil zase potrpežljivo popotnico, ne pa žensko, ki se je raje odločila za dom. Zato je izmed nešteti poznanstev znova izluščil eno, Magdo z Vranskega. Ta je bila mlajša, temperamentnejša.

»Jaz sem bohem,« trdi zase. »Zato me je lahko marsikdo izkoriščal. Zaupam vsakemu, to zaupanje pa so pogosto izrabljali.« Sedimo v dnevi sobi njegovega ali stanovanja Angele Globočnik, doma s Topolšice, poročene v Šoštanju, nekdanje uslužbenke gostinskega podjetja,

sebi že lahko povabil Magdo.

»Ko je vsaj ne bi,« vpa-de Angelca, ki si je pravkar uredila frizuro, da bi bila na posnetku lepša. »Veste, vse mu je po treh mesecih pobrala. Še perilo s postelje.«

»Da, in še dolg je brez moje vednosti naredila. Sposodila si je denar, še jaz sem ji dal zadnje franse in ajd, nazaj v Slovenijo. Z njo imam hčerko Ines. Za to se borim, da bi hčerko dali meni. Po švicarskih zakonih pripada otrok očetu. Tudi moja žena se s tem strinja. «Gledamo v Angelo, ki pa je tiho. Vskočimo z mislijo, da sta še mlada, in da bi lahko še imela otroke.

»Ne, ne, z Angelo nisva poročena. Moja žena je Švicarka. Imela je prometno nesrečo in je od pasu navzdol hroma. Z Angelo kar tako živiva. Ona ve za Švicarko.

»Jaz se več ne bom poročila. Imam sina, ki se šola v Ljubljani, pozneje bo prišel za mano. Tu sem si ustvarila dom. Lepo zaslužim in kar v redu živim.«

Potem izvemo, da Rudi sploh s Švicarko ni poročen, temveč le zaročen, poročil pa se bo zato, da bi postal švicarski državljan. »Ko so mi tisto naprtli, tistega prekletega cucka, za kar sem bil obsojen v Trbovljah, se nočem več vrniti v Slovenijo, ali ne Angela?«

zajora. Rudi je zbrisal v Nemčijo, vendar se je vrnil; ravno prav, da so ga na meji prestregli, mu zaplenili avto in ga na dražbi prodali, da bi z izkupičkom poravnali vsaj del dolga ptujskemu perutnarskemu kombinatu, kjer je bil dolžan nekaj manj kot štiri stotine milijone. Rudi se je namreč poskusil tudi kot obrtnik. V Prekopi in pozneje še na Gomilskem je imel v gasilskem domu delavnico za izdelovanje zabojev. Toda tudi s tem ni bilo kruha, svojim nekdanjim delavcem je še zdaj dolžan plače. Potem so mu neki ljubljanski obrtniki ponudili stroje, ki so jih že montirali na Go-

milskem. Toda preden je »proizvodnja« stekla, so lastniki stroje odpeljali, ker jih Rudi ni izplačal. Ponovno jih je uspel prepričati in našel družabnika Raka iz Braslovč. Ta bi naj uredil prostore. Ko je prostore uredil in stroje vgradil, so prišli lastniki in stroje odpeljali. Rak je Rudija z bratom končno odkril in ga vpričo miličnika naklestil, vendar vloženih milijonov ni uspel dobiti nazaj. Računal je na Rudijev mercedes, vendar je bil prepozen. Prehitel ga je gostilničar iz Višnje gore, ki ga je Rudiju odvzel in prodal, z izkupičkom poravnal svoj dolg in poplačal še prvega lastnika.

Tako je Rudiju postalo

stregla, ko so veseljačili skupaj z nekim učiteljem iz Šoštanja. Ta šolmašter bi se naj mastil z mojimi žulji. Ali ne Angelca?«

Angelca kot hipnotizirana prikimava in strmi vanj. Pravi, da ga ima rada. On nam je pozneje na samem zaupljivo izdal, da je zanj prestara, ker on »potrebuje za ustvarjanje« mlado meso...

In tako v nedogled, svinjarija za svinjarijo, laž za lažjo, goljufija za goljufijo in kot kaže, se število žrtev še tako hitro ne bo izčrpalo. To sodimo tudi po tem, da mu pridna in skrbna Angelca posoja denar celo za gostije njegovih znancev. Sama po 12 ur gara za tiste franke, s katerimi bi

Razvezana Bardorferjeva žena Cita z otrokoma

**VSAK
PETEK
TEDNIK
NAŠ ČAS**

sila vroče. Ker so ga z meje prepeljali v zapor na prestajanje kazni, se je bal, da se bodo zdaj oglašili vsi nešteti upniki. Zato je ob Novem letu izkoristil zaupanje upravnika zopora, ki mu je poklonil nekajdnevno svobodo ob praznikih in jo jadrno ucrvl — čez mejo.

»Cita ni pustila mene, temveč jaz njo. S prijateljem sva jo neko noč pre-

si naj ustvarila lastni dom, v katerem svobodni umetnik in muzikant ustvarja, sanjari, kako se bo poročil s Švicarko, pisari grozilna in druga pisma ter se šopiri v vsem svojem bogastvu bednega primitivca, ki misli, da mu mora vsak in ne samo naivne ženske, verjeti.

Janez Sever
Foto: Jano Kogovšek

Nekdanja Šoštanjčanka Angela Globočnik pri kateri je pobegli Rudi Bardorfer v Švico našel zatočišče

čel s samostojnim ustvarjanjem.

Na še neutrjeni poti svobodnega umetnika, ki je s svojo harmoniko zabaval mlado in staro širok po Sloveniji in potoval z veselice na veselico, je spoznal marsikatero dekle, ki se je ogrelo zanj in za njegovo harmoniko. Prepričan, da so mu Italijani z nekim ob-

zdaj razvezane natakariče Kolodvorske restavracije v Thunu. Kot pripovedujeta, sta se spoznala tu, v Thunu, za točilno mizo, ko je Rudi obubožan pritaval do tega lepega turističnega kraja. »Bil sem bolj suh kot cerkvena miš. Ko sem iz Slovenije ilegalno pobegnil, preko meje me je prepeljal prijatelj, gostilničar za 500 starih jurjev, sem se ustavljal v Švici, kjer živi tudi moj brat, priznan strokovnjak elektronike. Cez čas sem tu s svojo harmoniko uspel, zato sem k-

Da bo zadeva jasnejša, moramo povedati, da je umetnik in bohem Rudi Bardorfer obstoječe in veljavne družbene odnose nekoliko ignoriral. Tako si je rad sposojal denar, čeprav ga ni imel vrniti, kupil je mercedes, ki ga ni mogel plačati, v Izlakah je po nekem pijančevanju gostilničarju odpeljal rodovniškega psa, ga vozil naokoli, dokler psa zaradi onemoglosti in poškodb niso morali ubiti. Gostilničar ga je tožil, sodišče v Trbovljah mu je odmerilo 4 mesece

mada

ŠPORTNO IN UDOBNO

Za dekleta in žene, ki se kljub različnim modnim pravilom še najbolje počutijo v športnih modelih, bo nadvse primeren komplet hlače in jopiča.

Letošnjo jesen in zimo so ti hlačni kostimi tako različni, da se bo našlo za vsako kaj primernega.

Z novo modno linijo pri naša tudi nove materiale in barve. Jopiči so narejeni iz volnenih tkanin: double, face, tweed, angora, jersey in volnena flanela. Vzorci niso več tako zastopani kot prejšnje sezone. Veliko je gladkih enobarvnih tkanin, tu in tam pa je še vedno moderen karo. Barve so tople, jesenske. Veliko rjave v vseh odtenkih, nekaj modre, opečno rdeče pa seveda bele in črne.

Staša Gorenšek